

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-Dej

Proletari din toate țările, uniți-vă!

Gazeta învățămîntului

Organ al Ministerului Învățămîntului și Culturii și al Uniunii Sindicatelor din Instituțiile de Învățămînt și Cultură

Anul XII nr. 607

vineri 7 aprilie 1961

8 pagini 25 bani

În întîmpinarea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului

Acum, în preajma celei de a 40-a aniversări a partidului, profesorii folosesc orice prilej pentru a organiza acțiuni menite să ilustreze copiii lupta eroică, plină de abnegație, a avangardei clasei muncitoare. Pe pionieri și școlarii aceștia îi interesează îndeaproape. Antrenați într-o astfel de acțiune, numeroși pionieri și elevi din școlile orașului Sibiu au participat de curînd la o excursie avînd ca obiectiv vizitarea locurilor istorice legate de lupta partidului. Cele mai multe pagini din jurnalele lor de excursie le ocupă impresiile de la Doftana, unde fiecare a notat, cu deosebită grijă, tot ceea ce l-a impresionat.

„Secția H. Nu mi-ăș fi putut o închipui. Aici a stat închis tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej. M-a impresionat mult”.
„Măgăreata. Numele pare vesel. Dar într-insul se ascunde o epocă tristă. E epocă în care cei mai buni fii ai clasei muncitoare au trebuit să se ajute între ei numai pe furis, folosind-o”.
„Într-o vitrină, în muzeu, sînt foilele tipărite după care au învățat comuniștii în închisoare. M-am gîndit să vorbesc

despre exemplul lor minunat și acela dintre noi care nu au încă note destul de bune”.
„La „Trei pruni” sînt înmormîntați eroii ai clasei muncitoare care au fost uciși sub dărimăturile Doftanei. N-am să uit niciodată tablourile care arată cum au sărit comuniștii în ajutorul celor prinși sub zidurile căzute”.
Parcurgînd filele de jurnal ale micilor excursioniști sibieni descoperi observații extrem de pătrunzătoare, simți admirația lor adîncă față de acei ce s-au jertfit pentru viața fericită de azi.

S. MIHAI

Cadrele didactice din comuna Zvorîștea, raionul Dorohoi, desfășoară în întîmpinarea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului o activitate culturală intensă. O formă eficientă a acestei activități o constituie cercurile de citit organizate și conduse de către profesorii și învățătorii din comună. De asemenea, cadrele didactice organizează la căminul cultural șezători, spectacole artistice și conferințe închinate sărbătoririi a 40 de ani de la înființarea partidului.

Inv. IOAN VASILICĂ

Soli ai poporului-frate cehoslovac ne vizitează țara

Miercuri la amiază a sosit în Capitală delegația de partid și guvernamentală a R. S. Cehoslovace care face o vizită de prietenie în țara noastră la invitația Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român, Consiliului de Stat și guvernului R. P. Romine.
În fruntea delegației se află tovarășul Antonin Novotny, prim-secretar al Comitetului

Central al Partidului Comunist din Cehoslovacia, președintele Republicii Socialiste Cehoslovace.
Caldă primire făcută de poporul nostru solilor poporului cehoslovac constituie o puternică manifestare a prieteniei frățești statornicite între cele două țări.

După un popas de două săptămîni, în școli au reînceput cursurile. Cadrele didactice și elevii au pășit pragul uneia dintre cele mai importante etape ale anului școlar — etapa finală, pe bună dreptate școlită ca hotărîtoare pentru încheierea cu succes a cursurilor.
Încă de pe acum pot fi întrezărite multe rezultate bune în munca școlilor. La sfîrșitul trimestrului al II-lea a crescut mult numărul elevilor cu rezultate bune și foarte bune la învățătură. Cunoștințele acestora sînt mai temeinice, mai strîns legate de viață, de problemele mari pe care le ridică lupta oamenilor muncii pentru desăvîrșirea construcției socialismului. La aceste rezultate au contribuit de bună seamă măsurile luate de Ministerul Învățămîntului și Culturii cu privire la organizarea cursurilor de perfecționare a cadrelor didactice, la desfășurarea învățămîntului ideologic pentru învățători și profesori, precum și la crearea unor condiții tot mai bune pentru ca elevii să-și poată însuși la un înalt nivel cunoștințele predate.
Succesele activității școlare depind însă în cea mai mare măsură de munca pe care o desfășoară cadrele didactice. „Elevul este oglinda profesorului” — spune un proverb care circulă mult prin școli și de al cărui adevăr se conving tot mai mult cadrele didactice. Analizînd rezultatele obținute de elevii unei clase într-o anumită perioadă, analizezi de fapt munca învățătorilor sau profesorilor ce au predat la clasa respectivă.
Acum, în cel de al III-lea trimestru, care reprezintă și bilanțul întregului an școlar, răspunderea cadrelor didactice crește

În ultima etapa a anului școlar

considerabil. Orice greșeli de ordin pedagogic sau metodic, orice neglijențe ale cadrelor didactice sînt în această etapă greu de remediat. Iată de ce trebuie să muncim cu deosebită grijă.
Eforturile tuturor cadrelor didactice trebuie îndreptate acum spre asigurarea parcurgerii în întregime a materiei prevăzute în programele de învățămînt și spre însușirea cit mai temeinică de către elevi a cunoștințelor predate. Este necesar ca fiecare învățător și profesor să analizeze în ce măsură și-a îndeplinit planul calendaristic la clasa sau la clasele în care predă și la fiecare obiect în parte, iar în funcție de aceasta să-și revizuiască și să-și completeze planul pentru trimestrul al III-lea, în așa fel încît să-și asigure timpul necesar pentru fiecare temă din programă, rezervîndu-și totodată suficiente ore pentru recapitularea finală.
Mai mult decît oricînd, în această etapă este important să se asigure frecventarea cu regularitate a cursurilor de către toți elevii, întărîndu-se în acest scop legătura școlii cu familia și colaborarea cu organizațiile de tineret.
Etapa încheierii anului școlar obligă cadrele didactice să-și concentreze eforturile spre asigurarea însușirii de către elevi a întregului volum de cunoștințe. Acest obiectiv se realizează în

primul rînd prin sporirea exigenței față de munca proprie, prin lecții bune, temeinic fundamentate din punct de vedere științific, strîns legate de viață, prin folosirea celor mai indicate metode de predare. El se realizează în parte și prin organizarea de meditații și consultații pentru elevii rămași în urmă la învățătură. Să ținem însă seama de faptul că acest mijloc de sprijinire a elevilor poate avea con-

Probleme actuale

secințe negative dacă este folosit formal, dacă devine un prilej de a relua cu întreaga clasă o lecție insuficient de clar explicată sau o problemă nerezolvată pe de-a întregul în oră. Astfel de „meditații” și „consultații” nu numai că nu-i ajută pe elevi dar, dimpotrivă, supraincîrcîndu-i, îi împiedică să învețe așa cum li se cere.
În vederea unei temeinice pregătiri a elevilor învățătorii și profesorii sînt chemați să asigure în acest trimestru desfășurarea în cele mai bune condiții a recapitulării finale a materiei la toate disciplinele și la toate clasele. Pentru aceasta este necesar să se acorde o atenție

deosebită alegerii pentru lecțiile de recapitulare a acelor teme care contribuie într-adevăr la precizarea și sistematizarea cunoștințelor elevilor. Profesorii cu experiență știu că în stabilirea a ceea ce este necesar să se repete trebuie să se țină seama de necesitatea imbinării cunoștințelor disparate într-un sistem încheiat, în care legătura dintre fenomene, interdependența dintre cauză și efect să apară clar, pregnant. Buna alegere a problemelor pentru recapitulare asigură nu numai legăturile firești între diferitele părți ale materiei predate în anul școlar curent, ci și între aceasta și materia din anii precedenți, între cunoștințele căpătate în școală și cunoștințele însușite în decursul practicii în producție, prin lectura în afara clasei etc. Interesul elevilor pentru lecțiile de recapitulare se menține îmbogățind aceste lecții cu elemente noi, care să le stimuleze atenția și totodată să le lărgescă orizontul de cunoștințe.
Experiența ne arată că numeroși elevi întîmpină în această etapă greutăți deosebite pentru că nu știu suficient de bine cum să parcurgă volumul mare de cunoștințe pe care le repetă. Ei folosesc adesea aceleași procedee pe care le utilizează și în timpul anului școlar, iar uneori procedee cu totul neindicte (de pildă, se străduiesc să memoreze pagini întregi din carte, re-

transcriu pe maculatoare în mod mecanic, texte extrase din manual etc.). Procedînd astfel nu numai că nu reușesc să cuprindă întreaga materie, dar se pierd în amănunte și chestiuni secundare, fără a reține problemele esențiale. De aceea, o dată cu indicarea chestiunilor care vor fi recapitulate, profesorii trebuie să dea elevilor și explicații cu privire la modul cum să învețe, cum să se pregătească pentru lecțiile de sinteză.
O problemă de care trebuie să ne ocupăm cu toată grija în perioada încheierii anului școlar o constituie pregătirea elevilor din clasa a VII-a pentru examenul de absolvire și a celor de clasa a XI-a pentru examenul de maturitate. Pentru ca pregătirea examenelor să dea rezultate cit mai bune este necesar să se desfășoare pe baza unui plan de muncă bine stabilit, întocmit de către întregul colectiv didactic, ca urmare a unei analize amănunțite a condițiilor în care s-a desfășurat întregul proces instructiv-educativ la clasele respective. Rezultate bune se obțin acolo unde colectivele didactice organizează din timp și în bune condiții recapitularea necesară la fiecare disciplină, în funcție de necesitățile concrete ale clasei respective. Împărțirea materiei pe ore în întregă această perioadă trebuie să fie bine gîndită de către profesori, astfel încît să se asigure, pînă la terminarea perioadei de pregătire, recapitularea întregii materii

Dumitru Nicu
Tudorița Sebastian

(Continuare în pag. 5)

Prezență activă în ridicarea calității învățămîntului

Privit din stradă, localul Școlii pedagogice din Bacău pare confundat în liniște deplină, așa cum e plasat la marginea orașului și în interiorul unei curți imense. Aceasta e însă o impresie fugară, căci înăuntru te impresionează o mișcare specifică, destul de vie. Aici își desfășoară zilnic activitatea școlară mai mult de 500 de elevi și elevi sub conducerea și îndrumarea unui colectiv de peste 30 de profesori. De la intrarea în holul impunător și pînă la ultima aripă — a internatului — simți atmosfera de ordine, de disciplină și percepți totodată un zăcut de stup în plină activitate.

În conducerea și organizarea practică a muncii din școală, directoarea — tov. Maria Grigoraș — profesoară cu îndelungată experiență, primește permanent sprijinul efectiv al organizației sindicale. Grupa sindicală din școală își desfășoară activitatea după un plan care indică amănunțit atât problemele ce sînt urmărite în fiecare sector de activitate cit și măsurile de rezolvare a lor.

În sprijinul ridicării nivelului de predare se organizează acțiuni cu un conținut mobilizator — interesanțe, consfătuiri, lecții deschise, consultații și discuții cu cadrele didactice inserate la examenul pentru obținerea gradului II.

Modul în care se desfășoară acțiunile organizate de grupa sindicală diferă după temă, după momentul în care au loc, după nevoile ce se ivesc. În cazul cînd în marea vreun profesor se constată deficiențe privind metodele sau procedeele de predare, de desfășurare a lecțiilor etc., grupa sindicală stabilește, de acord cu conducerea școlii, organizarea unei consfătuiri în vederea căreia se iau din vreme măsurile pregătitoare. Așa s-a petrecut lucrurile cînd s-a observat că unii profesori neglijează fixarea cunoștințelor, uneori suprimînd chiar acest moment atât de important al lecției, sau atunci cînd alții

foloseau notarea fără să aibă în vedere efectul stimulator și educativ al notelor. Intrucît o simplă discuție teoretică n-ar fi contribuit la schimbarea lucrurilor, la înlăturarea greutăților ivite, a practicilor dăunătoare ce-și făceau loc, organizația sindicală a inițiat combaterea lor pe o cale concretă. Anume, unul sau doi tovarăși din activul sindical asistau la o serie de lecții ale profesorilor fruntași din școală, urmărind cum rezolvă ei problemele care urmau să fie discutate. Apoi aveau loc asistențe la lecțiile acestor profesori, urmate de referate ale lor privind pregătirea lecțiilor și felul cum predau cunoștințele ca să fie cit mai bine înțelese de elevi. În cazurile la care ne-am referit s-a strănut în referate îndesebi asupra fixării și asupra criteriilor care stau la baza notării. Discuțiile animate ce au urmat au scos în evidență cît este de dăunător să se procedeze la întimplare, neglijență și cît este de necesar să se dea atenția cuvenită tuturor elementelor lecției.

Pe astfel de căi se realizează în școală un schimb de experiență larg și se popularizează procedeele și metodele de muncă înaintate, care asigură rezultate pozitive, ridicarea nivelului la învățatură al elevilor.

Ca în viața oricărui colectiv numeros, uneori apare și aici neprevăzutul. Cu prilejul analizei situației la învățatură a elevilor din școală după încheierea primului trimestru, a reieșit că, în mod neașteptat, la două din cele 14 clase cite cuprinde școala nivelul la învățatură era neadmisibil de scăzut. În fața unei asemenea situații, grupa sindicală și direcția școlii au inițiat organizarea unei brigăzi metodice compuse din responsabili comisiilor metodice și numite de un membru al activului grupei sindicale, cu scopul de a cerceta în adîncime cauzele care au provocat rămîinerea în urmă și de a sprijini cadrele didactice pentru înlăturarea lor. Pla-

nul brigăzii metodice prevedea asistențe la orele de curs, la consultații, la orele de dirigiență și la activitățile în cercuri. La sfîrșitul acestei acțiuni brigada și-a prezentat constatările într-o ședință cu profesorii claselor respective, făcînd recomandări amănunțite cu privire la pregătirea profesorilor pentru lecții, la preocuparea acestora față de elevii cu situații nesatisfăcătoare etc. Brigada a dat îndrumări concrete în acest sens profesorilor, contribuind la realizarea unui front comun împotriva rămîinerii în urmă la învățatură. La sfîrșitul trimestrului II rezultatele n-au întîrziat să se arate. Mulți dintre elevii claselor respective și-au îmbunătățit situația.

Forța educativă a colectivului de profesori de la Școala pedagogică din Bacău — la care își aduce contribuția organizația sindicală din școală — continuă să influențeze asupra tinerilor ce au învățat aici și după ce ei au terminat studiile și au fost repartizați în învățămînt. Formele de legătură cu aceștia sînt variate, dar cea mai obișnuită este discuția directă. Adesea absolvenții — acești învățători în școlile rurale — vin la școală unde au învățat pentru a cere sfatul lor profesori sfături.

Destul de des grupa sindicală organizează întîlniri ale elevilor de ani ai școlii cu absolvenții din acei trecut. Astfel, de curînd, educatoarea Elena Gillan a expus în fața elevilor din anul IV — educatoare aspecte din activitatea pe care o duce la o grădiniță săsească, iar învățătoarea Dorina Tîrnă din satul Șerbeci le-a vorbit elevilor din anul II și III despre munca culturală a cadrelor didactice de la sate.

Preocuparea grupei sindicale pentru problemele ridicării calității învățămîntului este multilaterală, merse și merse sollicitată de variatele aspecte ale vieții din școală. Animați de dorința de a contribui cît mai mult la realizarea unui nivel ridicat al muncii pedagogice, membrii activului sindical al grupei din Școala pedagogică din Bacău depun eforturi susținute, dovedind prezență activă în realizarea unei calități superioare a procesului instruoiv-educativ.

G. Vărzaru

Ziua mondială a sănătății

Ziua mondială a sănătății — 7 aprilie — se sărbătorește anul acesta dezbătînd larg problema înlăturării cauzelor care provoacă accidente, a necesității educării tinerilor și vîrstnicilor în scopul prevenirii nenorocirilor aduse de accidente.

În adevăr, accidentele nu sînt accidentale. De cele mai multe ori ele sînt provocate prin încălcarea — din necunoaștere sau din indisciplină — a normelor circulației, prin neatenția în folosirea focului, a curentului electric, a apei clocotite, prin nerespectarea indicațiilor medicale în tratamentul medicamentos etc. Astăzi în lume — constată dr. M. G. Candau, directorul general al Organizației Mondiale a Sănătății — accidente provoacă mai multe decese decît toate celelalte maladii, cu excepția cancerului și a afecțiunilor cardiovasculare. Între accidentați, un număr impresionant îl formează copiii și tinerii între 5 și 19 ani.

La aceasta contribuie desigur bagajul mai redus de cunoștințe al copiilor, lipsa de preocupare sau o atenție slabă acordată de părinți și de profesori educării intelectuale și fizice a celor mici în vederea evitării accidentelor.

În țara noastră, grija pentru tîrîra generație face ca școala și familia să pregătească tinerii astfel încît accidentele să fie în general evitate. Să ne gîndim, de pildă, la atenția ce se dă educației fizice. Exercițiile de gimnastică, de atletism la sol, în văzduh sau în apă și altele deosebite sportive sînt cultivate și educă organismul fizic, dezvoltă rezistența, evită căderile, înecurile etc. Cunoașterea proprietăților diferitelor substanțe ca soda caustică, petrolul, acizii, esențele, a variațiilor substanțe chimice ca electrolit, cunoașterea acțiunii curentului electric, a focului ș.a. — cu ajutorul științelor naturii, științe cărora în școala noastră li se dă o deosebită importanță — indicațiile privind securitatea muncii pe locul de producție în care ucenicii și elevii își desfășoară practica — fac desigur să se evite multe din accidentele provocate de oțtăvire, electrocutare, incen-

diu ș.a. Înțelegînd toate acestea, copiii sînt mai circumspecți cînd au de-a face cu electricitatea nu numai la școală, dar și acasă sau pe stradă, știu că soda caustică luată din greșală drept zahăr îi poate costa chiar viața, că o mașină pusă în funcție fără cunoașterea și respectarea unor anumite cerințe poate mutila sau omori nu numai pe vinovat, dar și alți oameni ș.a.m.d.

Multe din întîmplările cu sfîrșit tragic pentru cei mici au la bază nu numai necunoașterea, dar și neatenția, indisciplinarea. Traversarea drumului cînd o revistă, jocul cu focul, nesocotirea semnalelor semafoarelor, ale milițienilor, expun copiii la accidente. De aceea, profesorii, învățătorii, părinții atrag în permanență atenția copiilor, chiar de la vîrsta preșcolară, asupra normelor ce trebuie respectate acasă, la școală sau pe stradă, asupra pericolelor care îi așteaptă dacă nu le respectă și nu sînt disciplinai.

Este vorba, deci, de o pregătire fizică și psihică a copiilor astfel încît aceștia să poată preîntîmpina singuri accidentele. Alături de aceasta, protecția pasivă — grija maturilor pentru a feri copiii de accidente — are o deosebită importanță. Profesorii, învățătorii, educatoarele, împreună cu părinții, pe care școala caută să-i îndrume mereu în această privință — se străduiesc să prevină orice împrejurări care ar putea aduce nenorociri, ca de pildă neetichetarea substanțelor de laborator, din camera de acasă, nesupravegherea copiilor în timpul excursiilor, lipsa de grijă pentru marcarea locurilor periculoase, pentru avertizarea celor mici asupra celor ce s-ar putea întîmpla dacă nu respectă unele norme de securitate a muncii, de circulație etc.

Aducînd în atenția tuturor problema înlăturării cauzelor care provoacă accidente, Ziua mondială a sănătății este, pentru părinți și educatori din țara noastră, un prilej de a-și intensifica preocupările în această direcție.

Preocupările artiștilor amatori

La întrecerea care are loc în cadrul celui de al VI-lea concurs al formațiilor artistice de amatori participă și corul cadrelor didactice din Craiova. Inițiat cu 15 ani în urmă, corul numără acum peste 120 de membri. Repertoriul lui este foarte larg, cuprinzînd zeci de piese corale.

În momentul de față comitetul sindicatului învățămînt din orașul Craiova acordă cea mai mare atenție ridicării nivelului artistic al formației de cor. În acest scop au fost intensificate repetițiile.

Pentru a se ajunge la o interpretare cit mai bună, unele bucăți sînt înregistrate pe bandă de magnetofon și ascultate apoi de

toți coriștii. După asemenea condiții se duc discuții asupra sonorității, dicțiunii etc.

În cinstea aniversării a 40 de ani de la înființarea partidului cadrele didactice din Craiova au alcătuit o nouă formație artistică — orchestra de muzică populară. De asemenea, a fost intensificată activitatea echipei de teatru, care pregătește în prezent un spectacol cu piesa „Oameni care tac” de A. Voitin.

Toate formațiile artistice ale cadrelor didactice din Craiova organizează deseori spectacole în oraș și la gospodăriile agricole colective din raioanele învecinate.

Ștefan Ion

La cîmîinul cultural al comunei Bogza, raionul Rîmnicul Sărat. Colectivul de conferențieri, din care fac parte și cadrele didactice din comună, pregătesc planul de activitate pe trimestrul în curs.

NOTE BIBLIOGRAFICE

De curînd a apărut nr. 1/1961 al revistei „NATURA”. După cum s-a mai anunțat, începînd din acest an ea apare în două serii: „Geografie-Geologie” și „Biologie” — fiecare cu cite 6 numere și fiecare exemplar în cite 96 pag.

Seria „Geografie-Geologie” cuprinde studii și note originale care tratează probleme interesante privind aspecte ale geografiei populației R.P.R., geografia regiunii Galați, noi resurse miniere în R.P.R., date geografice actuale asupra fluviului Volga, un studiu asupra fenomenelor de luncă și pantă din bazinul Almașului etc. Atrage atenția articolul „Harta politică a lumii”, cu date actuale privind continentul Africa.

La rubrica „Metodică” se publică îndrumări privind lucrările practice și aplicațiile pe teren cu elevii claselor a VII-a și a XI-a în trimestrele II și III, îndrumări asupra metodicii predării capitoului „Geografia industriei R.P.R.”, informații și noutăți geografice.

Seria „Biologie” îl informează pe cititorii asupra cercetărilor geobotanice sovietice în cartarea vegetației, asupra lucrărilor expediției științifice internaționale pe Dunăre din anul 1960 pentru studierea hidrobiologică complexă a acestui fluviu etc.

Capitolul „Metodică” se ocupă de unele aspecte ale activității practice a elevilor, dă îndrumări privind confecționarea și conservarea materialelor didactice la muzeul școlar de științe naturale. Un interes deosebit prezintă informațiile în legătură cu cercetările biologice și medicale efectuate

de savanții sovietici cu ajutorul navelor cosmice.

★
REVISTA DE PEDAGOGIE nr. 2/1961 cuprinde la rubrica STUDIILOR ȘI CERCETĂRII următoarele articole: „Aprecierea verbală a activității școlarelor mici” de Victor Tîrcovcu, „Pregătirea viitorilor învățători pentru activitatea social-culturală”, de Vasile Popeangă, „Predarea lexicului limbii ruse în clasa a VIII-a în învățămîntul seral” de Eugen Novicov, „Unele probleme privind citirea labială de către copiii surdo-muți a consoanelor velare, laringale și a consoanelor cu mișcări articulatorii externe asemănătoare” de Ilie Stănică și „K. D. Ușinski despre muncă și însemnătatea ei educativă” de Mioara Cimpules.

Rubrica CONSULTĂȚII-DISCUȚII cuprinde articolele: „Unele mijloace folosite pentru realizarea caracterului combativ al predării economiei politice” de Cornelia Grumberg, „Probleme privind pregătirea orelor de dirigiență” de Pelaghia Popescu, „Panouri intuitive necesare în predarea capitoului „Legile curentului continuu” de Iuliu Gross, „Cîteva considerații didactice în legătură cu folosirea conținutului geografic al presei” de Corneliu Lupășcu, „Din experiența cercurilor tehnice de elevi din învățămîntul agricol” de Dimitrie Roman și „Munca independentă a elevilor din școlile profesionale, tehnice și tehnice de maștri” de Simion Munteanu.

Numărul 1/1961 al revistei Analele romino-sovietice seria pedagogie-psihologie, editată de Institutul de studii romino-sovietice, publică la rubrica „Teoria și practica pedagogică” două articole deosebit de interesante: „Conținutul și metodele educației comuniste în școală”, de I. A. Kairov, și „Experiența învățămîntului diferențiat în școala medie de cultură generală”, de M. A. Molnikov.

Semnalăm, de asemenea, articolul autorului român T. Gal, „Considerații asupra lecției și a metodelor de predare în condițiile legării învățămîntului de practică, de producție”.

La rubrica „Studii și cercetări de psihologie” revista publică articolele „Modelul nervos al stimulului și reflexului de orientare”, de E. N. Sokolov, „Studiul experimental al unor reacții motorii în legătură cu perceperea timpului”, de M. F. Fosomarev, și „Particularități psihologice ale profesunilor de muncitori care deservesc utilajele automate și problemele învățării”, de V. V. Cebîșeva.

Revista cuprinde de asemenea rubrici de cronică și bibliografie, precum și o cronică a vieții științifice.

Perfecționarea inspectorilor

Elevii clasei XI-a de la Școala medie nr. 1 „Nikos Beloiannis” din Timișoara desfășoară o bogată activitate practică. Iată-i pe doi dintre ei verificând în uzină unde își fac practica exactitatea pieselor confectionate și pregătite pentru asamblare.

Se arată roadele

Elevii claselor XI-a de la Școala medie mixtă nr. 2 din Rădăuți își efectuează practica în producție la întreprinderea „21 Decembrie” din localitate.

Cu 6 luni în urmă, când și-au început practica în producție, elevii nu se puteau orienta decât cu mare greutate în instalațiile mecanice și electrice ale atelierului de electricitate la care fuseseră repartizați. Cunoșteau, desigur, unele principii de funcționare ale acestor instalații, știau să descrie unele aparate, dar atelierul în întregime i-a copleșit la început prin complexitatea sa. Unele materiale electrice le erau și ele insuficient cunoscute.

Curând însă s-au deprins să deosebească secțiunile conductoare, să recunoască dozele, întrerupătoarele, să distingă comutatoarele prize, dușii, lămpi de iluminat. Atelierul le-a devenit din ce în ce mai familiar. Au început să cunoască în amănunt instalațiile mecanice și electrice, ca și rolul fiecărui aparat în parte: al tabloului electric, al transformatorului, al ampermetrului de forță, al voltmetrului, al heblurilor de comandă. Apoi, vizitând de mai multe ori halele întreprinderii, au căpătat o viziune de ansamblu asupra modului de funcționare a întregii întreprinderi. Au înțeles cum se realizează transportul energiei electrice, au aflat amănunte despre instalații, despre funcționarea mașinilor acționate electric: strunguri, mașini de găurit, freze, raboteze.

Acesta a fost începutul. Acum fiecare știe să înlocuiască sigurantele la tablourile electrice, să descopere cu lampa de control o defecțiune a circuitului, să intervină în cazul unui scurt circuit, să repare un reșon electric etc.

Adeseori le-au fost date elevilor piese electrice scoase din uz, care nu-și mai găseau întrebuințarea, spre a le recupera. Nu o dată din 2-3 dușii sau din 2-3 întrerupătoare defecte, au reconstruit o dușie sau un întrerupător bun.

Iată-i pe acești elevi în întreprindere, la o ședință de lucrări practice. Grupul I al clasei XI-a „C”, cu un efectiv de 15 elevi, este împărțită în 3 echipe. Două dintre ele execută, fiecare în parte, o instalație electrică de

iluminat. Lucrarea constă din legarea conductorilor la dușie și la întrerupător și conectarea acestora la sursa de curent electric. Cea de a treia echipă montează un electromotor de 1 Kw.

Electricianul de serviciu, împreună cu inginerul care răspunde de practica în producție a elevilor, supraveghează întreaga activitate. Tot materialul cu care urmează să lucreze elevii a fost pregătit încă înainte de începerea celor două ore de practică. Acum, electricianul de serviciu le dă elevilor lămuririle necesare rezolvării problemelor tehnice ivite pe parcurs.

Elevii au învățat, în ședințele anterioare de lucru, toate operațiile necesare executării unei instalații electrice — montarea și demontarea întrerupătorilor, a dușilor și a prizei, felul cum se execută legăturile la doze — cunosc toate amănuntele tehnice pregătitoare fără de care nu ar fi putut trece la executarea în întregime a unei instalații electrice, au fost instruiți în ceea ce privește tehnica securității muncii.

Acum lucrează de zor. În mai puțin de două ore cele două echipe execută instalația electrică. Urmează proba. Profesorul inginer conectează instalația la circuitul general. Emoție. Elevii se simt ca la examen. Dacă instalația nu e bună? Dar iată că becurile se aprind. Se mai controlează o dată amănuntele de execuție. Instalația a fost bine executată. Tinerii electricieni rădiază de bucurie.

Cei de la electromotor n-au terminat încă lucrarea. S-au încurcat la montarea rotorului. O explicație — și totul reintră în normal.

Pe nesimțite, lecția s-a apropiat de sfârșit. Profesorul anunță elevii că, începând cu săptămâna viitoare, vor învăța bobinajul electromotoarelor.

Pe câți dintre elevii aceștia îi pasionează electricitatea? Pe mulți, aproape pe toți din clasă. Pasiunea aceasta s-a născut o dată cu descoperirea primelor satisfacții ale muncii în acest domeniu. De aceea, ea este cu atât mai puternică, mai trainică.

N. Andrieșanu

Calitatea muncii desfășurate de cadrele didactice în școli depinde în bună măsură de calitatea controlului și îndrumării efectuate de către inspectorii secțiilor de învățământ și cultură. Având în vedere însemnătatea acestui fapt, Ministerul Învățământului și Culturii a cerut institutelor de perfecționare să includă printre preocupările lor și ridicarea nivelului de calificare profesională a inspectorilor.

Răspunzând acestei importante sarcini, Institutul interregional de perfecționare a cadrelor didactice — București a organizat recent, la Breaza, un instructaj cu tema „Legarea învățământului de viață” la care au participat inspectorii ai secțiilor de învățământ și cultură din orașele București și Constanța și din regiunile Argeș, București, Dobrogea și Ploiești.

În cadrul instructajului inspectorii au auzit conferințe, au participat la seminarii și consultații, la demonstrații practice, la lecții etc. Conferințele, care au abordat teme ca „Problemele pedagogice ale legării învățământului de viață”, „Contribuția activităților din afara clasei la legarea învățământului de viață”, „Educația elevilor în spiritul moralei comuniste prin activitățile practice”, „Problemele psihologice ale legării învățământului de viață” etc., i-au ajutat pe inspectorii să-și lămurască numeroase aspecte ale legării învățământului de viață, să-și dea seama asupra căror probleme vor trebui să pună de aici înainte accentul în munca lor de îndrumare și control. Ei au înțeles, astfel, însemnătatea aplicării principiului legării teoriei de practică pentru asigurarea unei temeinice însușiri a cunoștințelor în diferite tipuri de lecții, necesitatea respectării particularităților de vîrstă și individuale ale elevilor în organizarea activităților practice, necesitatea de a asigura caracterul educativ al activităților practice, căile prin care pot contribui acestea la formarea trăsăturilor morale ale elevilor.

Cu prilejul instructajului ins-

pectorii s-au edificat de asemenea asupra multor probleme privind conținutul și metoda lecțiilor de cunoștințe industriale și agricole și de studii mașinilor, precum și asupra celor privind conținutul și metoda instruirii în producție.

Activitățile cu caracter teoretic și practic cuprinse în programul instructajului le-au dat inspectorilor posibilitatea să cunoască în amănunțime cerințele cărora trebuie să le răspundă lucrările practice, modul cum trebuie efectuată munca de îndrumare și control pentru a asigura acestor lucrări o eficiență maximă. Trăind, de pildă, problema instruirii în producția industrială și agricolă, instructajul a pus accentul pe necesitatea însușirii unor deprinderi temeinice, ca și pe educarea atitudinii comuniste a elevilor față de muncă, a atașamentului lor față de muncitori, indicându-le astfel inspectorilor obiectivele principale pe care trebuie să le urmărească ei în îndrumarea și controlul școlilor în ceea ce privește organizarea practicii elevilor.

Deosebit de valoroase s-au dovedit lecțiile practice. Cursanții au participat la lecții de matematică în care s-au efectuat lucrări de rezolvare a unor probleme și măsurări pe teren, la lecții de laborator la științele naturale și chimie, la experiențe organizate în cadrul cercului tinerilor naturaliști, la lecții de lucru manual pentru clasele I-IV, care au urmărit clarificarea unor probleme privind pregătirea psihologică a elevilor pentru muncă etc. Participarea la aceste lecții și mai ales la discuțiile care le-au urmat a constituit pentru inspectorii un bogat izvor de învățăminte.

De o egală atenție s-a bucurat în cadrul instructajului lămurirea inspectorilor asupra metodicii organizării excursiilor.

După ce s-au documentat asupra cerințelor ce trebuie avute în vedere în organizarea acestor acțiuni inspectorii au luat parte la câteva excursii.

Inspectorii metodisti, sub îndrumarea lectorilor institutului, au participat și la ședințele unor cercuri pedagogice și comisii metodice ale profesorilor din școlile raionului Cimpina, urmărind cum aplică acestea în munca lor indicațiile pedagogice referitoare la formele colective ale muncii metodice. De asemenea, în cadrul conferințelor, al demonstrațiilor practice și al seminariilor au fost studiate unele teme actuale și importante legate de diferite discipline, cum ar fi, de pildă, „Realizarea educației comuniste a elevilor prin lecții”, „Educația ateist-științifică a elevilor din clasele I-IV” etc.

Pentru sprijinirea muncii inspectorilor în îndeplinirea sarcinilor de îndrumare și control au fost prevăzute totodată activități menite să îmbunătățească metoda efectuării inspecțiilor. Conferințele pe această temă au abordat probleme privind cerințele metodice ale desfășurării inspecțiilor, tehnica elaborării proceselor verbale de inspecție generală sau specială etc. Reluate în discuțiile din seminarii, aceste probleme au fost aprofundate printr-o analiză amănunțită și aplicate în inspecțiile cu caracter experimental efectuate în cele cinci școli din Breaza.

Lucrările finale ale instructajului au scos în evidență importanța acestui curs atât pentru inspectorii participanți, care au dobândit o orientare mai clară în diferitele laturi ale muncii de îndrumare a procesului de învățământ în vederea legării acestuia de viață, de producție, cât și pentru cadrele didactice din școli, care vor primi astfel un sprijin efectiv în organizarea și desfășurarea activităților instructiv-educative. Propunerea inspectorilor metodisti de a se organiza astfel de cursuri în fiecare an și pe o durată mai lungă (de cel puțin o lună), precum și aceea ca ele să fie precedate de o etapă de studiu individual pe baza unei tematici comunicate la începutul anului școlar merită să fie luate în considerare.

Seriozitatea cu care inspectorii au privit acest instructaj, învățămintele prețioase pe care ei le-au cules participând la conferințe, la seminarii și consultații sau la lecțiile practice, constituie o garanție că îndrumarea și controlul efectuate de ei în problema legării învățământului de viață se vor ridica pe o treaptă calitativă superioară.

C. Drăguțescu,
T. Teodorescu

Schimb de experiență între directori

Secția de învățământ și cultură a raionului Drăgășani, regiunea Argeș, a organizat în luna martie la Școala de 7 ani din comuna Zlătărei o ședință a cercului pedagogic al directorilor de școli privind tema „Îndrumarea și controlul lecțiilor de lucrări practice”.

În cadrul ședinței s-a prezentat un referat intitulat „Unele probleme specifice ale predării cunoștințelor agricole în școlile sătești”. Cei peste 50 directori prezenți au asistat apoi la desfășurarea unei lecții de lucrări practice, executate în vie. Directorul școlii din Zlătărei a prezentat planul de muncă al lucrărilor practice din acest sezon.

Discuțiile purtate au subliniat care sînt sarcinile școlii în înarmarea elevilor cu deprinderi de muncă agricolă și au insistat asupra necesității unei bune organizări a activității acestora. Printre altele s-a recomandat ca o formă bună de organizare a muncii împărțirea elevilor pe echipe care să lucreze frontal.

Prof. N. Marinescu
corespondent

Vor deveni oameni de nădejde

— Tovarășe profesor, știți, elevul pe care mi l-ați repartizat săptămîna trecută...

— Da, Niderman: lucrează în secția de prototipuri.

— V-aș ruga să-i dați voie să lucreze astăzi cu mine. Am o lucrare la care îmi este necesar ajutorul lui.

Discuția aceasta avea loc nu de mult la întreprinderea „Automatic”. Mă aflam acolo spre a urmări felul în care este organizată practica în producție a elevilor Școlii medii „Dr. Petru Groza” din Capitală, iar discuția se purta între profesorul maistru ce însoțea elevii și unul din muncitorii întreprinderii.

Vă mărturisesc că la început am crezut că este vorba de un elev din cei mai buni, dacă un muncitor îl solicită pentru a-i da un sprijin în îndeplinirea planului său de producție.

Dar discutînd cu muncitorii din diferite secții m-am convins curînd că este un lucru obișnuit în această întreprindere ca elevii veniți la practică să lucreze la diferite repere din planul de producție al fabricii. Veți crede poate că este vorba de unele operații simple, în care nu se cere o calitate deosebită a execuției sau o precizie prea mare. Adreșîndu-mă unui muncitor cu rugămintea de a-mi arăta cam ce piese lucrează elevii veniți la practică, acesta a luat de pe o masă alăturată un desen și câteva mici pistoane lucrate de o elevă și mi le-a întins spunîndu-mi:

— Să știți că au fost controlate și sînt bine executate.

Adevărată surpriză am avut-o însă uitîndu-mă pe desenul de execuție, care arăta că diametrul de 5 mm al pistonului admitea o toleranță de maximum 5 microni!

Într-una din secții am găsit pe o masuță câteva caiete ale elevilor. Am deschis unul și ochii mi-au căzut pe câteva însemnări.

— Am confecționat șuruburi. Tovarășul muncitor ne-a arătat cum se citeșc schițele și, în funcție de piesă, ordinea operațiilor ce trebuie executate. Am cercetat cotele și am stabilit modul tehnologic de prelucrare: Se fixează materialul în mandrină. Se eboșează la diametrul de 6 mm pe lungimea de 15 mm cu cuțitul de eboșat. Se schimbă viteza pentru filetat. Se filetează cu filiera M5. Se schimbă cuțitul cu cel de tăiere și se taie șurubul, capul avînd profilul inițial pe lungimea de 5 mm.

Și în alte caiete am găsit însemnări asemănătoare, despre confecționarea știfturilor de ghidaj pentru relec, a lagărului pentru motorul sincron sau șuruburilor M 3, pentru milivoltmetre. Însemnări simple ce dovedesc fapte cu o semnificație adîncă. Elevii se încadrează în procesul de producție, acumulează priceperi și deprinderi practice necesare muncii viitoare.

V. Manolache

Intr-o oră de muzică la Școala medie nr. 1 „N. Bălcescu” din Craiova.

Directorii își împărtășesc experiența

Combateră fenomenelor de supraîncălzire a elevilor, realizarea unui regim rațional de muncă pentru școlari, asigurarea timpului care le este necesar pentru odihnă și acțiuni recreative constituie o problemă de mare însemnătate. Înțelegând că de justa ei rezolvare depinde în mare măsură felul cum își însușesc elevii cunoștințele, Institutul de perfecționare a cadrelor didactice — Cluj a organizat recent un larg schimb de experiență în cadrul căruia directorii de școli și-au împărtășit părerea cu privire la felul cum trebuie dusă munca pentru evitarea supraîncălzirii elevilor și au arătat ce măsuri au luat în acest scop.

Participanții la dezbateri au subliniat că înlăturarea supraîncălzirii depinde în mare parte de grija pe care o manifestă în această privință conducerea școlilor.

Directorul școlii medii din Cimpia Turzii de pildă, s-a referit la necesitatea ca cei care conduc școlile să efectueze un control continuu și atent asupra modului cum sunt respectate planurile calendaristice. El a arătat în mod aut critic, că, neexercitând acest control la timp, a descoperit la un moment dat la unul dintre profesorii școlii, o rămânere în urmă cu 8 lecții. Astfel de situații duc la aglomerarea materiei în alte lecții, dau naștere la asalturi în munca elevilor și determină, în consecință, supraîncălzirea lor în anumite perioade ale anului școlar. Pentru a le evita este necesar ca directorii să controleze permanent îndeplinirea planurilor calendaristice.

Relevând însemnătatea ajutorului ce-l pot da conducătorii de școală cadrelor didactice pentru a evita tendințele de supraîncălzire, directorul școlii medii din

Predeal a insistat asupra faptului că trebuie să se acorde mai multă atenție îndrumării și controlului intern prin asistențe la lecții. El a arătat, totodată, că se impune ca directorii să îndrume într-o mai largă măsură diferitele forme ale activității metodice din școală (lecțiile deschise, activitatea comisiilor metodice, a comisiei diriginților etc.), astfel încât și ele să contribuie la eliminarea fenomenelor de supraîncălzire.

Mulți dintre cei care și-au spus cuvântul la acest schimb de experiență au pus accentul pe necesitatea unor cerințe unitare și constante față de pregătirea și cunoștințele elevilor din partea întregului colectiv de cadre didactice, subliniind că de multe ori supraîncălzirea elevilor se datorește și faptului că diferiții învățători și profesori îi solicită, prin pretențiile lor, la eforturi exagerate.

O altă problemă pusă în discuție de directori a fost aceea a activității cercurilor pe materii. Directorul Școlii medii din Baia Sprie și directorul Școlii medii „M. Eminescu” din Cluj au arătat că urmărind participarea la cercuri a elevilor, au găsit elevi care activau la cîte trei, patru și cinci cercuri. Pornind de la astfel de constatări, ei au atras atenția asupra necesității ca directorii să verifice participarea elevilor la cercuri, avînd grijă ca ei să nu fie încadrați la mai mult de unul sau două cercuri.

De o largă dezbateră s-a bucurat problema temelor pentru acasă și, în strînsă legătură cu aceasta, problema rolului coordonator al dirigintelui. Discuțiile purtate au scos în evidență diferite soluții folosite de școli în acest scop, toate oprindu-se însă, îndeosebi, la necesitatea controlului repartizării temelor și a volumului acestora pe timp de o săptămîină. Directorul școlii medii din Mediaș a arătat că, la școala

pe care o conduce, profesorii au planificat împreună cu diriginții, temele pentru acasă pentru întregul trimestru. Respectarea acestei planificări, aprobate de direcția școlii, va fi controlată săptămînal de diriginți, asigurîndu-se pe această cale, un volum rațional de muncă individuală a elevilor. Interesîndu-se în mod deosebit de stabilirea timpului necesar elevilor din clasele VII—XI pentru pregătirea lecțiilor, conducerea școlii a organizat brigăzi de diriginți care au sarcina să viziteze la domiciliu, timp de trei săptămîni, elevi cu pregătire diferită pentru a vedea cum își pregătesc ei temele. Observațiile culese în cadrul acestei acțiuni vor fi discutate în consiliul pedagogic pentru a se lua măsuri menite să înlătore supraîncălzirea elevilor.

În cadrul discuțiilor cu privire la înlăturarea supraîncălzirii elevilor s-a dat o atenție deosebită necesității de a se realiza o strînsă colaborare cu organizațiile U.T.M. și de pionieri. Mulți directori au scos cu tărie în evidență rolul important al organizațiilor de tineret, au vorbit despre sprijinul pe care cadrele didactice trebuie să-l acorde acestora pentru a asigura un conținut bogat și variat tuturor acțiunilor pe care le inițiază, pentru a le rezerva utemiștilor și pionierilor timpul necesar însușirii temeinice a cunoștințelor cerute de programele școlare.

Simțul de răspundere cu care directorii au dezbătut problema înlăturării supraîncălzirii elevilor și strădaniile lor de a da o rezolvare cât mai justă acestei probleme ne îndreptățesc să tragem concluzia că ei vor depune toată stăruința pentru a crea un regim de muncă cât mai adecvat vârstei și posibilităților elevilor.

T. Chindea

lector I.I.P.C.D. Cluj

Cu privire la

lucrările personale ale învățătorilor

Lucrările personale elaborate de învățătorii care s-au prezentat la examenul pentru obținerea gradului II organizat de curînd la I.I.P.C.D.-Iasi ca de altfel și rezultatele înregistrate la celelalte probe impuse de acest examen, au demonstrat cu prisosință preocuparea din ce în ce mai stăruitoare a celor care predau la clasele I—IV pentru continuarea lor perfecționare.

Foarte mulți dintre învățătorii au manifestat în munca de elaborare a lucrărilor personale o grijă scrupuloasă pentru tratarea cât mai științifică a problemelor pedagogice ridicate în munca lor. Din lectura lucrărilor se distinge, ca o caracteristică generală, grija învățătorilor de a analiza fiecare problemă prin prisma concepției materialist-dialectice despre natură și societate. Așa, de pildă, discutînd despre metodele și procedeele predării științelor naturii, ei au insistat în primul rînd asupra rolului pe care îl joacă această disciplină în formarea concepției materialist-dialectice a elevilor. Discuțînd unele probleme ale educației estetice, învățătorii au subliniat în mod just rolul acesteia în întregul ansamblu al educației comuniste.

Lucrările personale ale învățătorilor cuprind o mare varietate de probleme, varietate care răspunde, de fapt, diversității preocupărilor lor. Interesul și preferințele multora dintre ei s-au îndreptat în mod vizibil spre tratarea unor teme cu puternic conținut educativ, ca „Educarea în spiritul patriotismului socialist și al internaționalismului proletar”, „Educarea dragostei față de muncă” etc.

În dezbateră problemelor pedagogice, învățătorii au insistat cu deosebire asupra necesității legării teoriei de practică, a muncii intelectuale de munca fizică. Foarte interesante sînt lucrările care examinează particularitățile specifice fiecărui obiect de învățămînt în procesul formării deprinderilor de muncă independentă. Idei valoroase, culese dintr-o îndelungată experiență cuprind și lucrările care vorbesc despre predarea simultană la două sau mai multe clase.

Demnă de remarcă este atenția pe care unii învățători au dat-o documentării. Pentru a interpreta experiența lor personală, pentru a putea ajunge la generalizări și concluzii teoretice, mulți dintre ei au consultat un impresionant volum de materiale bibliografice. În lucrările personale se întîlnesc frecvent referiri la opere pedagogice în care a fost tratat un aspect sau altul al temei abordate, la diferite studii publicate în revistele de specialitate etc.

Subliniind aceste aspecte pozitive pe care le relevă cercetarea lucrărilor prezentate la examenul pentru obținerea gradului II, socotim că nu este lipsit de interes să ne oprim și asupra deficiențelor acestora, pentru a veni astfel în ajutorul celor care se străduiesc să-și ridice nivelul profesional. Sînt unele lucrări care, din lipsa unei aprofundări temeinice a bibliografiei consultate și a învățămîntelor furnizate de experiența personală a autorilor, se rezumă fie numai la repetarea unor idei cunoscute, luate din alte materiale publicate, fie la descrierea schematică a unor aspecte din munca proprie.

Îndeosebi am întîlnit mai ales cea de-a doua greșeală, tendința spre descrierea unor fapte concrete care nu sînt valorificate printr-un proces de analiză și sinteză, printr-un efort de generalizare teoretică. Bundează, vorbind despre aplicarea metodei excursiei, unul dintre învățători a dat foarte multă atenție precizării datei și orei exacte la care s-a organizat excursia, dar nu a spus nimic despre concluziile științifice pe care le-a desprins din această formă de activitate.

Consider că în majoritatea cazurilor astfel de deficiențe se datorează unei insuficiente informări științifice a învățătorilor. În vederea remedierii acestei situații este bine ca pe viitor cei în drept să manifeste grija pentru înzestrarea bibliotecilor folosite de cadrele didactice cu literatura de specialitate indispensabilă bunei lor documentări.

O mai mare grijă vor trebui să dea învățătorii, în elaborarea lucrărilor personale, problemelor de stil și compoziție, expunerii ordonate și corecte a ideilor, redactării într-o formă cu adevărat științifică. Am întîlnit în unele lucrări formulări de genul acesta: „necesitatea clarității independente”, „formația etică a copilului e deci în plină activitate” etc. Deși astfel de greșeli au un caracter sporadic, ele atrag atenția asupra faptului că este necesar să se acorde mai multă grijă formei de redactare a lucrărilor.

Preocupîndu-se temeinic de înlăturarea tuturor lipsurilor care mai dăinuie în pregătirea lor, studiind lucrări de specialitate, străduindu-se să tragă întotdeauna din experiența lor concluzii științifice, depunînd eforturi pentru a atinge un nivel cât mai înalt de pregătire, învățătorii vor putea răspunde într-o mai largă măsură îndatoririlor ce le revin.

Prof. Ernest Stere

I.I.P.C.D.-Iasi

POȘTA REDACȚIEI

Maria Ailolea, profesoară la Școala medie „Garabet Ibrăileanu”, Iasi.

Aspectele relevate de dvs. în legătură cu practica pedagogică a studenților de la facultatea de chimie sînt, în general, interesante. Socotim bine venită grija dvs. de a-i ajuta pe studenți să cunoască laturi cât mai variate ale muncii didactice. Faptul că i-ați îndrumat să țină lecții de diferite tipuri, să corecteze și să noteze lucrări ale elevilor, să confecționeze material didactic, să asiste la ședințe ale consiliului pedagogic, la ședințe U.T.M. sau ședințe cu părinții, să organizeze vizite la diverse întreprinderi pentru adîncirea cunoștințelor a contribuit, desigur, la buna lor pregătire pentru munca pe care o vor desfășura miine în școală. Regretăm însă că în articolul pe care ni l-ați trimis nu ați dus lucrurile pînă la capăt și, limitîndu-vă numai la enumerarea diverselor aspecte ale practicii pedagogice, nu

ați vorbit nimic despre îndrumările concrete pe care profesorii școlii le-au dat studenților, despre sfaturile primite de studenți în legătură cu predarea anumitor lecții sau organizarea diferitelor acțiuni, despre învățămintele desprinse de ei în timpul analizei lecțiilor practice.

Iancoviță Alexandru, comuna Comloșul Mic, raionul Sînnicolau Mare, regiunea Banat, și **Ștefan Sanda**, comuna Livada, raionul Oaș, regiunea Maramureș. În problema predării simultane la două sau mai multe clase așteptăm să ne scrieți despre experiența dvs.

Ioan Cimpeanu, Institutul pedagogic de învățători, Cluj. Sistem de acord că analiza lecțiilor practice are un rol important în pregătirea viitorilor învățători. Tocmai de aceea ne-am fi așteptat să vă ocupați de modul cum se desfășoară analiza lecțiilor la institutul dvs., să arătați valoarea instructivă a

concluziilor ce se desprind pentru studenți din discuțiile purtate în jurul lecțiilor. Din păcate însă, dvs. vă opriți numai asupra descrierii generale a etapelor pe care le parcurge un student atunci cînd se pregătește să țină o lecție practică. Or, acestea sînt binecunoscute majorității cadrelor didactice, cu atît mai mult acelora care lucrează în institutele pedagogice.

Ioan Vlad, comuna Izvoru, regiunea Craiova. Scrisoarea dvs. conține vești îmbucurătoare privind succesele obținute de cadrele didactice de la Școala de 7 ani din comuna Izvoru. Faptul că pînă la sfîrșitul trimestrului al II-lea s-a menținut frecvența de 100 la sută și că procentul elevilor promovați a atins cifra de 96 la sută reprezintă rezultate frumoase. Am fi dorit însă, în legătură cu aceste rezultate, să ne scrieți mai multe amănunte și despre me-

todele și procedeele concrete folosite de cadrele didactice pentru realizarea lor. Cunoașterea acestora ar fi folosit și altor învățători și profesori. Dar dvs. vă limitați numai la formulări generale, scriîndu-ne că învățătorii și profesorii au participat cu regularitate la ședințele cercurilor pedagogice unde, prin schimbul de experiență cu alte cadre didactice, și-au însușit experiența pozitivă a muncii metodice și au lichidat lipsurile din activitatea lor proprie. Dar ce experiență și-au însușit, ce lipsuri au lichidat, nu ne mai arătați. La fel, ne vorbiți despre „folosirea din plin a materialului didactic” fără să arătați ce materiale au fost folosite, cum, la ce lecții, cu ce rezultate.

Iuliu Bud, profesor, Satu Mare. Din materialul dvs. reținem ca valoroasă ideea selecționării exemplorilor și fragmentelor folosite pentru exerciții și

aplicații gramaticale, precum și pe aceea a griji pe care profesorul trebuie s-o acorde muncii cu elevii rămași în urmă la învățătură. În rest articolul teoretizează la modul general probleme deja clarificate în programe și în instrucțiunile ministerului. Ilustrate cu exemple din propria dvs. activitate, ele ar fi putut fi interesante.

Silvestru Patița, lector la I.I.P.C.D.-Brașov. Considerăm bine venit articolul dvs. intitulat „Ce și cum testează un muncitor-lev”. El tratează o temă care preocupă îndeaproape cadrele didactice din școlile serale.

De altfel, în general, dvs. vă opriți asupra unor aspecte interesante ale muncii școlare dovedind pricepere în alegerea temelor noi și actuale.

Articolul va fi publicat într-unul din numerele viitoare ale gazetei noastre.

Unele cerințe ale recreației

Când didacticii cunosc bine natura pe care o exercită recreația asupra elevilor, în majoritatea cazurilor se vedește o preocupare specială pentru programarea judicioasă a orelor de clasă în decursul fiecărei zile și al fiecărei săptămâni, pentru realizarea unei odihne active a elevilor prin alternarea unor activități cu caracter variat.

În același timp cadrele didactice trebuie să știe că elevii, neputând depune un efort intelectual prelungit fără a-și pune în pericol sănătatea și fiind în imposibilitate de a-și concentra atenția pentru o perioadă mai mare de timp, au nevoie după fiecare lecție de o perioadă de repaus, care în școală îmbracă forma recreației. De aceea cei mai buni învățători și profesori caută să nu încalce în nici un fel timpul rezervat recreațiilor, să nu întârzie în clasă după ce a sunat clopoțelul.

Unele cadre didactice însă nu-și pun întrebarea dacă ceea ce fac copiii în recreație are o influență pozitivă asupra capacității lor de efort intelectual și dacă recreația trebuie sau nu să respecte anumite cerințe. Alții, deși acordă o oarecare importanță acestei probleme, reduc cerințele recreației la unele aspecte igienico-sanitare, care au, desigur, însemnătatea lor în ansamblul măsurilor pentru prevenirea fenomenelor de oboseală, dar care nu sunt suficiente pentru refacerea capacității de efort a elevilor. Într-adevăr, aerisirea cu regularitate a sălilor de clasă în timpul recreațiilor, păstrarea curățeniei în școală și aspectul plăcut al acestora, menținerea unei temperaturi potrivite și existența unei luminozități suficiente în sălile de clasă contribuie la prevenirea apariției inhibiției de protecție. Astfel de măsuri trebuie completate însă cu grija pentru activitatea pe care o desfășoară elevii în recreație. Aceasta o dovedește din plin practica școlilor.

Unele observații efectuate de curind asupra unei clase de elevi au arătat că aceștia nu reușeau, după recreație, să dea un randament satisfăcător la lecție, erau neatenți, se mișcau tot timpul în bănci, manifestau nervozitate și nu se puteau concentra. Cercetându-se cauza acestei situații s-a verificat ce au făcut ei în timpul pauzelor. S-a constatat că, din dorința de a-și supra-veghea îndeaproape pe copii, învățătoarea imprima recreațiilor un caracter organizat. Ea se afla în mijlocul elevilor în tot timpul recreațiilor și conducea personal chiar desfășurarea jocurilor care, adeseori, îmbrăcau forma unor adevărate lecții de educație fizică. Dar lecțiile de educație fizică, deși realizează într-o oarecare măsură odihna activă, nu exclud efortul intelectual și o atenție con-

centrată. Iată de ce nu puteau elevii clasei despre care am vorbit să-și concentreze atenția după recreație, de ce dădeau ei dovadă de nervozitate și oboseală.

Se poate aprecia, prin urmare, că înlocuirea recreațiilor printr-un fel de lecții de educație fizică sau desfășurarea lor organizată, sub conducerea directă a învățătorului, nu sînt de loc indicate.

În alte cazuri se întâlnește un procedeu și mai dăunător. Unii învățători li rețin pe elevii în clasă în timpul recreațiilor, cerându-le să scrie anumite teme sau să repete lecția pentru ora următoare. Fără să se gîndească prea mult asupra efectelor pe care le are procedeele lor, acești învățători îi împiedică pe elevi să se odihnească, li supun la o activitate intelectuală prelungită, ceea ce determină apariția fenomenelor de oboseală și îngreunează asimilarea cunoștințelor.

Un efect negativ asupra realizării odihnei elevilor îl are chiar și desfășurarea recreației în săli de recreație, în coridoare închise sau în curți interioare, mai ales atunci cînd acestea sînt supra-aglomerate. În aceste cazuri, factorul care dăunează cel mai mult refacerii capacității de efort la elevi îl constituie zgomotul care este mult amplificat de spațiul închis și restrîns în care se joacă elevii. Desfășurarea recreației în săli anume destinate nu este, prin urmare întotdeauna indicată.

Dimpotrivă, după fiecare lecție elevii trebuie să-și petreacă recreația pe cît posibil în aer liber, să se plimbe, să se joace, să alerge, fără o intervenție directă din partea învățătorului sau a dirigintului. Aceasta nu înseamnă că recreațiile pot fi lăsate fără o supraveghere generală din partea profesorului de serviciu, supraveghere care nu trebuie să ducă însă la organizarea efectivă și la conducerea directă a jocului copiilor.

Chiar și în aceste condiții recreația nu va avea efectul scontat decît atunci cînd conținutul ei, jocurile practicate de elevi vor fi astfel alese încît să aibă o influență pozitivă asupra menținerii capacității lor de efort. Jocurile complicate care cer respectarea prea multor reguli, cele care provoacă întreceri aprinse între elevi sînt mai puțin indicate, pentru că ele solicită prea mult ambele sisteme de semnalizare sau aduc sistemul nervos al copiilor într-o stare de excitabilitate care se continuă un anumit timp și în clasă, după recreație, prelungind astfel perioada de adaptare la lecție.

Pentru a verifica în ce măsură influențează felul în care se desfășoară recreațiile asupra capacității de efort intelectual a elevilor s-a organizat nu de mult un experiment cu două clase mici de elevi de la două școli diferite. Rezultatele obținute confirmă afirmațiile făcute mai sus.

Experimentul a fost organizat după aceeași recreație, repelindu-se de cîteva ori în aceleași zile ale săptămîinii și a constat din dictarea cite unui text asemănător atît ca volum cît și ca greutate. După recreație, care s-a desfășurat în moduri diferite, elevii au intrat imediat în clasă, iar învățătoarele le-au dictat textele alese, trecînd apoi la corectarea lucrărilor.

Experimentul a demonstrat că atunci cînd elevii au fost reținuți în clasă în timpul recreației pentru a repeta lecțiile ei au săvîrșit, cu prilejul lucrării de control, mult mai multe greșeli decît în mod obișnuit. În acest caz recreația nu a contribuit la prevenirea apariției fenomenelor de oboseală ci, dimpotrivă, a accelerat-o.

Atunci cînd elevii și-au petrecut recreația în curte, în aer liber, s-a obținut creștere simțitoare a randamentului la lucrările de control. Astfel, numărul elevilor care au scris textul dictat fără nici o greșeală a crescut cu 14—20 la sută, iar numărul greșelilor a scăzut cu 17—30 la sută.

Dar, și în aceste condiții randamentul dat de elevi a fost diferit, în funcție de felul în care s-a desfășurat recreația. De pildă, elevii au făcut mult mai puține greșeli atunci cînd recreația a constat din plimbări în curte și jocuri simple. Numărul de greșeli a fost însă mai mare atunci cînd elevii au participat în recreație la jocuri complicate și la întreceri aprinse.

Rezultă în mod evident din cele expuse pînă acum că învățătorii și profesorii nu pot să ignoreze felul în care sînt organizate recreațiile și modul în care se desfășoară ele, pentru că și acestea joacă un rol însemnat în prevenirea obosealii și în menținerea unei capacități cît mai ridicate de efort a elevilor. Iată de ce este important ca elevii să-și petreacă recreația în aer liber, iar jocurile ce li se recomandă a fi practicate în timpul recreațiilor să fie alese cu grijă.

C. Mincă

Activități ale cercului pedagogic

Una din formele de activitate care contribuie în mod substanțial la perfecționarea muncii învățătorilor și profesorilor din școlile de cultură generală o constituie acțiunile inițiate de cercurile pedagogice.

Cercul pedagogic al învățătorilor din comuna Frințești, Băbeni și Sirineasa, raionul Rîmnicul Vilcea, a hotărît să discute într-una din ședințele sale despre modul cum trebuie să se desfășoare la clasă a IV-a o lecție-exkursie în natură pentru recapitularea cunoștințelor despre sol.

Pentru ca discuțiile să fie cît mai rodnice, membrii cercului au participat mai întîi la o lecție deschisă cu această temă. Observînd modul cum a conceput excursia învățătorul care a predat în fața membrilor cercului lecția respectivă, apreciînd laturile pozitive și negative ale lecției, metodele și procedeele folosite cu acest prilej, cadrele didactice au cules o sumă de învățăminte prețioase.

Lecția deschisă pe a-

ceastă temă a demonstrat necesitatea ca, înainte de a se porni într-o astfel de excursie, să se poarte cu elevii mai întîi o scurtă discuție recapitulativă, în care să li se reamintească ce înțelegem prin sol și subsol, care sînt proprietățile solului, felurile solului și caracteristicile lui, cum putem îmbunătăți structura solului. Pe baza recapitulării acestor noțiuni, se pot delimita apoi mai precis obiectivele principale ale excursiei, care, în cadrul lecției date, pot fi cercetarea solului din satul respectiv, observații cu privire la mijloacele folosite pentru îmbunătățirea solului și legarea cunoștințelor despre sol cu cele privind cultura plantelor.

În timpul desfășurării excursiei, învățătorii au făcut observații utile cu privire la felul cum trebuie să gradeze întrebările pentru ca elevii să-și adîncească și să-și precizeze mai bine cunoștințele despre sol: la început sînt necesare cîteva întrebări care să le dea copiilor o privire

de ansamblu asupra terenului în care se desfășoară excursia și abia după aceea se pun întrebări menite să lămurească anumite probleme de amănunt. Discuțiind despre calitatea excursiei, membrii cercului pedagogic au arătat că învățătorul ar fi trebuit să pună la început întrebări de felul acesta: „Copii, unde ne aflăm noi acum?“, „De ce i se spune acestui teren, luncă?“, „Cum s-a format această luncă?“, „Din ce sol este formată lunca?“, „Care sînt proprietățile solului nisipos?“, „Și abia după aceea să treacă la întrebări de tipul „Ce culoare are solul de pe aceea bucată de teren?“, „Dar cel de pe bucata alăturată?“, „Din ce cauză una este neagră și cealaltă albicioasă?“, „Ce trebuie să se facă împotriva inundațiilor?“, „Care sînt avantajele muncii colective în această privință?“, „Ce plante am învățat noi că se dezvoltă mai bine pe un sol nisipos?“, ș.a.m.d.

Făcîndu-i pe elevi să înțeleagă astfel de probleme de amănunt, învățătorul ar fi putut trage ușor, după aceea, con-

măsură să le dea cel mai bun sfat. Ei sînt chemați să facă acest lucru cu grijă și simț de răspundere, înțelegîndu-i întregă semnificație.

Alături de acțiunile amintite mai sus, un loc de seamă în munca școlilor în această etapă îl ocupă pregătirea activităților practice pe care urmează să le desfășoare elevii în perioada dintre 15—30 iunie. Experiența anilor trecuți a ilustrat cît se poate de convingător importanța activităților practice de la sfîrșitul anului pentru instruirea și educarea elevilor noștri. Nu toate școlile însă au organizat această acțiune așa cum se cuvine. În unele locuri s-au organizat în zilele de practică doar excursii. Alte școli s-au limitat numai la lucrări efectuate în atelierul școlar sau pe terenurile agricole. Pentru a se înlătura asemenea lipsuri este necesar ca școlile să ia din timp legătura cu conducerea întreprinderilor, ale gospodăriilor agricole colective, ale gospodăriilor agricole de stat sau ale stațiilor de mașini și tractoare din apropiere, unde elevii pot executa anumite lucrări potrivite vârstei lor și legate de cunoștințele teoretice însușite în timpul anului.

Mobilizînd toate forțele și organizîndu-și mai bine munca, preocupîndu-se de ridicarea calitativă a muncii lor, învățătorii și profesorii vor putea să înscrie în activitatea lor, la sfîrșitul acestui an școlar, noi succese în instruirea și educarea tineretului, în pregătirea lui pentru viață. Aceste succese vor fi contribuția noastră, a slujitorilor școlii, la realizările mari cu care poporul nostru întîmpină a 40-a aniversare a partidului.

cluzii cu privire la felul cum trebuie să fie folosit în mod rațional solul în funcție de caracteristicile sale, să le arate elevilor că exploatarea întîmplătoare a luncii în care s-a efectuat excursia se datorește proprietății individuale asupra loturilor existente aici și să le demonstreze pe această bază, necesitatea unirii pămînturilor în gospodării colective.

Învățătorii au mai înțeles cu acest prilej și necesitatea ca o astfel de excursie să fie completată cu o altă pe ogoarele unei gospodării agricole colective, care va da posibilitatea să se compare tipuri de sol diferite și să se vadă superioritatea muncii în colectiv.

Analiza aprofundată care a fost făcută în ședința cercului pedagogic acestei lecții deschise i-a ajutat pe învățătorii să-și clarifice multe probleme, ceea ce le-a folosit nu numai pentru predarea lecțiilor cu aceeași temă, ci și pentru alte lecții.

Ion Dina

Învățător, comuna Frințești, raionul Rîmnicul Vilcea

„Capra”, nelipsitul-joc din toate recreațiile...

VĂ PREZENTĂM:

Centrul școlar de construcții din București

De la înălțimea ultimului etaj al blocului la care lucrează, Alexandru Sanel și Ion Călnuș privesc încântați perspectiva noului șir de blocuri pe bulevardul Gh. Dimitrov.

— Curînd va fi gata și blocul nostru — spune cu emoție Sanel.

Cîtă bucurie și cîtă justificată mîndrie în această frază simplă! Nici măcar un an nu a trecut de cînd acești tineri, ucenici ai școlii profesionale din cadrul Centrului de construcții din București au pășit pentru prima oară pragul școlii spațioase și primitoare de pe șoseaua Mihai Bravu. Sînt de abia în anul I și iată, pot spune de pe acum „blocul nostru” acestei clădiri noi, care s-a înălțat sub ochii lor și la care au muncit din tot sufletul.

Mai au doi ani de învățură în care vor studia în cabinetele și laboratoarele școlii, vor face practică pe șantierele edilitare și industriale, pregătindu-se să devină constructori cît mai destoinici. Cu cît o cunosc mai bine, li se pare mai interesantă, mai atrăgătoare munca în construcții. Prefabricatele, mecanizarea, deschid perspective pe care ei le întrevăd cu bucurie, știind că munca le va deveni mereu mai frumoașă.

Școala le oferă condiții din cele mai bune pentru pregătire. Cabinetele în care studiază disciplinele de specialitate prezintă fiecare în parte o imagine cuprinzătoare a tehnicii noi din domeniul respectiv. Cabinetul de utilaje, de exemplu, dispune de machetele unor șantiere de construcții complet mecanizate. Cabinetele de construcții și instalații cuprind și ele nenumărate machete și piese înfățișînd pe larg tehnica fotografică prefabricatelor și materialelor plastice în executarea clădirilor. Pe șantierele marilor magistrale ale Capitalei precum și la noile construcții industriale, alături de cei mai buni constructori, sub îndrumarea maistrilor și inginerilor își desăvîrșesc pregătirea în tehnica mecanizată.

Pentru timpul liber, școala le pune la îndemînă tot ce este necesar pentru o bogată activitate culturală, artistică și sportivă. Fiecare, după placul lui, poate participa la vizionarea programelor de televiziune sau la proiecțiile cinematografice, poate citi în biblioteca dotată cu 20.000 de volume, poate juca șah la club. Sala și terenurile de sport stau și ele oricînd la dispoziția elevilor.

După absolvire, elevii centrului școlar vor lucra tot pe unul dintre marile șantiere de construcții, asemenea trunchiurilor din producție Nicolae Nicolae și Alexandru Izvoarașu, absolvenți ai școlii tehnice, sau Dumitru Mișcoacă, Dănilă Mărgineanu și Nicolae Urzică, foști elevi ai școlii profesionale. Majoritatea absolvenților Centrului școlar de construcții din București se bucură de aprecierea colectivelor de pe șantierele unde lucrează, căci în anii de învățură s-au format ca oameni de nădejde, stăpîni pe o meserie frumoașă și plină de perspective.

Contact strîns, nemijlocit cu tehnica înaintată

Participarea nemijlocită la munca din marile fabrici și uzine îi pune pe elevii școlilor tehnice pentru muncitori de înaltă calificare și ai școlilor tehnice de maistri în legătură directă cu tehnica nouă chiar din momentul introducerii ei. Astfel, ei își dau seama din practică cum noile scule, mașini și agregate perfecționează continuu producția, înfluențînd creșterea productivității muncii și a calității produselor.

Eficacitatea economică a specializării producției pe repere și subansamble în industria constructoare de mașini se răsfrînge direct și asupra pregătirii noilor cadre, care lucrînd în aceste condiții își însușesc într-un timp mai scurt cele mai înaintate procedee de muncă. Rotația elevilor la diferite mașini și locuri de muncă potrivit fluxului tehnologic le dă acestora posibilitatea să-și însușească mai bine deprinderile de lucru la diferite mașini și utilaje moderne din întreprinderi.

Lucrînd pe lîngă muncitori elevii capătă deprinderea de a executa piese încadrate în categoria maximă de tehnicitate. În procesul muncii ei întrebunțează instrumentele de măsură de mare precizie învățînd să aplice în executarea diferitelor piese, în funcție de exigențele tehnicii avansate, cunoștințele cu privire la limitele maxime și minime înșușite la orele de tehnologie. Elevii învăță să cunoască condițiile de utilizare optime a instrumentelor de măsură, iar cunoștințele de condițiile metrologice normale de păstrare a acestora etc.

Pe baza cunoștințelor tehnice și a experimentului practic elevii se conving de superioritatea tehnicii moderne, învăț să dirijeze procesele automatizate și mecanizate de lucru. În felul acesta se creează condițiile pentru ca ei să facă față cu succes activității lor viitoare ca muncitori și tehnicieni, activitate care se va baza pe mecanizarea și automatizarea producției pe reglarea și determinarea parametrilor liniilor automate pe care le vor deservi.

De pildă, absolvenții școlilor tehnice cu caracter energetic care au făcut practică în marile centrale electrice de la Doicești, Pașoeni, Borzești și-au format deprinderea de a folosi echipamentul energetic și aparatura mecanică ce deservește aceste centrale. Lucrînd în producție încă din anul I, ei se orientează cu ușurință în procesele tehnice de la cazane, în comenzile automate de la stațiile electrice cu comandă de la distanță, în comenzile de protecție a instalațiilor electrice etc. La rîndul lor, elevii termotehnicieni ai Grupului școlar de pe lîngă Combinatul siderurgic din Hunedoara au participat activ la montarea bateriei a 3-a (cea mai nouă) a combinatului. Ei au cunoscut astfel schemele de montaj

și și-au format priceperea de a efectua lucrările aferente. Viitorii tehnicieni de la același grup școlar își fac practica în laboratorul combinatului, participînd la efectuarea analizelor privind mineurile, elementele chimice, pierderile calcaroase etc. în procesul de elaborare a fontelor și stabilind prin metodele cele mai noi procentele respective. Tot astfel ei își însușesc complicatele procedee moderne ale distilării gudroanelor.

Procedeele de lucru care în condițiile unei dotări tehnice mijlocii sînt în mare măsură necunoscute chiar unor muncitori cu numeroși ani de practică pot fi deprinse de viitorii muncitori de înaltă calificare în cei doi ani de practică, în condițiile unor secții de producție dotate cu agregate automatizate și cele mai noi linii tehnologice de fabricație. Bunăoară, elevii frezori de la Grupul școlar al uzinelor „23 August” din Capitală execută încă din primii ani de studii repere pentru motoarele de 450 H.P. și piese pentru liniile de ciment care se fabrică în această uzină, iar elevii strungari de la Grupul școlar „Gh. Dimitrov” din Arad lucrează în mod curent la subansamblele care intră în componența vagoanelor basculante de 80 tone de ultim model. Urmărind desfășurarea procesului tehnologic, elevii Grupului școlar al uzinelor „I. C. Frimu” din Sinaia se lămuresc pe deplin asupra funcționării pompelor de injecție și a minurii noilor instalații de încercare și rodaj. În numeroase alte uzine mari elevii școlilor tehnice lucrează independent, pe mașini de cel mai nou tip, la danturări de pinioane necesare mecanizării proceselor de producție și la alte piese și dispozitive de înaltă tehnicitate.

Lucrînd în asemenea uzine tinerii văd modificările de construcție aduse celor mai importante produse. Așa, bunăoară, scăderea cu aproape 50 la sută a greutateii unui pinion forjat prin matrișare la uzinele I.M.S. Cimpulung-Muscel, sau cele peste 200 de modificări aduse mașinilor agricole în secțiile uzinelor „Semănătoarea” din București, modificări care stau la baza îmbunătățirii produselor, a reducerii prețului de cost și a micșorării consumului de metal s-au efectuat sub ochii și nu de puține ori cu participarea activă a elevilor

din școlile tehnice de maistri, care își fac practica în aceste uzine.

De asemenea, activitatea elevilor din școlile tehnice în secțiile Combinatului metalurgic din Reșița le asigură acestora cunoștințele și deprinderile necesare pentru a lucra la întreținerea marilor agregate moderne, la fabricarea aparatelor și motoarelor necesare funcționării acestor agregate și la piesele din producția combinatului.

Pe lîngă influența directă pe care aceste condiții de lucru o au asupra ridicării nivelului de pregătire profesională a viitorilor tehnicieni și muncitori cu înaltă calificare, ele le deschid largi perspective în vederea familiarizării cu problemele tehnice generale, permițîndu-le să cunoască liniile de evoluție ale proceselor moderne de fabricație.

Pregătirea profesională înaltă a absolvenților de școli tehnice se vedește puternic în activitatea pe care aceștia o desfășoară după încadrarea lor în producție ca muncitori de înaltă calificare. Astfel, absolvenții ai Grupului școlar din Hunedoara ca V. Nurișan, I. Crișan, Doina Dragotă sînt șefi de schimb în laboratoarele combinatului. Ei răspund de rezultatele analizelor tehnice care cercetează gazele, adică de un sector cheie pentru producția combinatului. Dintre termotehnicienii lucrează în schimburi absolvenții Constantin Weber în furnale, Toma Zaidel la blinning etc. Tiberiu Camarșac și Peter Udvar, absolvenți ai Grupului școlar „Electromotorul” din Timișoara, sînt electricieni-constructori foarte apreciați în întreaga uzină.

Toate aceste fapte dovedesc că în formarea profesională a viitorilor muncitori și tehnicieni ceea ce mai rodnică, care trebuie dezvoltată prin toate mijloacele, este pregătirea elevilor din școlile tehnice în contact continuu și nemijlocit cu tehnica înaintată a marilor uzine moderne.

Al. Chirică

inspector în Ministerul Metalurgiei și Construcțiilor de Mașini

Unul din atelierele Grupului școlar „Steagul Roșu” din Brașov.

In școlile de meserii

La Huși

De curînd Școala de meserii din Huși s-a mutat într-o clădire nouă, spațioasă, cu numeroase ateliere și laboratoare bine dotate, care i-a fost pusă la dispoziție prin grija organelor locale de partid și de stat.

În noua școală elevii, fii ai oamenilor muncii din regiune, au toate condițiile pentru a se califica temeinic în meseriile de timpuri de mobilă și de binale, rotariș, țigăriș, precum și în meseriile din sectorul

croitorie-confecții. Datorită capacității de lucru mult crescute a noilor ateliere-școală și ateliere de producție, elevii au posibilitatea să execute numeroase lucrări comenzi ale diferitelor unități socialiste și ale oamenilor muncii din regiune.

Școala a primit în ultimul timp scrisori elogioase de apreciere din partea unor gospodării agricole colective cu privire la calitatea lucrărilor de fierărie și rotărie executate de elevi

GH. V. MARTA

La Strehai

În atelierele Școlii de meserii din Strehai viitorii lăcătuși-mecanici execută numeroase obiecte de bună calitate: echeri simple și duble, compase, piulițe cu filet, chei fixe, ferăstraie metalice, broaște de sertar etc.

În timpul activității practice desfășurate în atelierele-școală, elevii sînt împărțiți pe grupe de lucru. La locul de muncă al fiecărei grupe a fost instalat câte

panou pe care sînt expuse lucrările elevilor, în ordinea în care au fost executate. Prin aceasta se realizează o evidență precisă a lucrărilor fiecărui elev, ceea ce permite profesorilor o vedere de ansamblu asupra muncii elevilor, asupra calității produselor lor. Totodată, acest mijloc de evidență stimulează munca elevilor, care depun eforturi susținute pentru însușirea temeinică și sistematică a meseriei.

I. PENTEȘ

Constăturile profesorilor diriginți din regiunea București

De curind, profesorii diriginți din regiunea București s-au întâlnit, în centrele raionale de care aparțin, la o importantă consfăturire de lucru, care le-a oferit prilejul de a aprofunda problemele cele mai actuale ale

activității educative, de a căuta împreună cele mai bune soluții de rezolvare a acestora. Consfăturile au fost organizate de secția regională de învățământ și cultură, îndrumată de comitetul regional P.M.R.

spiritul patriotismului socialist îl constituie faptele îndeplinite de aceștia, acțiunile îndeplinite de ei pe baza convingerilor dobândite. Centrul de greutate al discuțiilor purtate în jurul acestor probleme a căzut de aceea pe evidențierea modalităților de îmbinare a metodelor verbale de educație cu exersarea elevilor prin fapte și acțiuni ca principala cale de formare a trăsăturilor omului nou.

Orele de dirigenție, așa cum au arătat mai mulți profesori în cadrul consfăturilor, pot fi folosite cu mult succes pentru a-i ajuta pe elevi să-și iubească patria începând cu ținutul natal, să cunoască mărețele realizări ale regimului democrat-popular precum și minunatele perspective pe care partidul le-a deschis în fața poporului nostru muncitor. Orele de dirigenție sint chemate

alături neapărat participarea directă a elevilor, după puterile lor, la înflorirea patriei. Munca social-utile devine astfel pentru elevi un prilej de a-și manifesta dragostea față de patrie și în același timp teren propice de exersare a lor în fapte și acțiuni patriotice al căror efect va fi tocmai adâncirea convingerilor lor, a sentimentelor lor patriotice. Elevii de la Grădiștea au pe această linie frumoase realizări: au plantat 3000 de puieți, au efectuat 1800 de ore de muncă vo-

luntară la G.A.S., au colectat fier vechi etc. În această privință, însă nu datele cantitative trebuie să-i preocupe în primul rând pe diriginți, cu toate că și acestea își au importanța lor. Esențial este aici a-i pregăti în așa fel pe elevi încât să înțeleagă scopul înalt al acțiunilor lor să ajungă la convingerea că munca lor reprezintă o părticică din munca întregului popor, că prin aceasta își aduc contribuția la dezvoltarea și întărirea patriei

Problema nr. 1: eficiența muncii instructiv-educative

Discuțiile participanților la consfăturire au gravitat cu deosebire în jurul problemei eficienței în munca instructiv-educativă. Pregătindu-i pe elevi pentru viață, pentru munca viitoare, profesorii au, în primul rând, datoria să-i înarmeze cu cunoștințe temeinice. Cum să facem, însă, ca munca în acest domeniu să fie cât mai eficientă?

Încercând să răspundă la această întrebare mulți dintre participanții la dezbateri s-au oprit asupra necesității de a îmbunătăți munca independentă a elevilor în procesul însușirii cunoștințelor. Profesorii din Slobozia și din Răcari au vorbit despre căile de sprijinire a elevilor în însușirea deprinderilor de muncă independentă și a metodelor de studiu individual, subliniind că asimilarea temeinică a cunoștințelor predate e asigurată în mare măsură prin dezvoltarea spiritului activ al elevilor în munca de învățământ.

Dar oare acest spirit activ trebuie să se manifeste doar în munca de învățământ de acasă, dincolo de cadrul lecției? Această problemă a ridicat-o profesoara Ecaterina Lozanu de la Școala medie din Bănești, susținând pe bună dreptate că elevii trebuie ajutați în primul rând să aibă o participare activă, conștientă chiar în cadrul lecției, dezvoltându-li-se atenția, spiritul de observație, priceperea de a lua notițe etc. Împărtășindu-și experiența tov. Lozanu a subliniat că în colaborarea ei cu profesorii care predau la clasa a cărei răspundere o are se preocupă deosebi de această problemă determinând luarea unor măsuri comune pentru intensificarea activității elevilor în clasă așa încât ei să plece de la lecții cu materia în linie generală însușită. Astfel de măsuri au fost, de exemplu, folosirea mai largă a întrebărilor elevilor în timpul predării noilor cunoștințe, lămurirea lor asupra felului cum trebuie luate notițele etc.

Ele au avut urmări pozitive și pe linia lichidării supraincercă-

rii elevilor, pentru că, evident, munca lor independentă acasă este mult ușurată prin folosirea din plin a orelor de curs.

Într-o lumină nouă a fost pusă, din acest punct de vedere, și problema meditațiilor. Câțiva profesori diriginți au arătat că acestea au început să fie greșit înțelese de unele cadre didactice, care le transformă adeseori în veritabile ore de predare. Cu alte cuvinte, ceea ce profesorul nu a izbutit să facă într-o oră obișnuită de curs, deoarece nu a fost în-deajuns preocupat de calitatea lecției și de găsirea modalităților de maximă participare a elevilor la aceasta, încearcă să realizeze prin meditații. Mai trebuie adăugat că uneori meditațiile depășesc ca durată ora de curs, sint oboseitoare pentru elevi, constituind așadar un element de supraîncercare a lor. De asemenea, la multe meditații se ignorază necesitatea unei tratări diferențiate a elevilor în funcție de golurile pe care le au în cunoștințe, iar în unele locuri sint chemați la meditații nu numai elevii care au nevoie de ele, ci toți elevii, fără excepție. Combătând aceste practici, participanții la discuții au arătat că în fiecare școală trebuie să se stabilească un raport just între lecții și meditații.

Deosebit interes a stimit în cadrul consfăturii de la Giurgiu intervenția pozitivă a profesoarei Dumitra Bratu, dirigință la clasa a X-a „B” de la Școala medie nr. 1, care a subliniat importanța ce o acordă motivării sociale și etice a eforturilor la învățatură. Această preocupare a tov. Bratu s-a caracterizat în efortul ei susținut de a-i ridica pe elevi pînă la înțelegerea necesității succesului la învățatură nu doar ca o chestiune personală, ci ca pe una de ordin general, care interesează deopotrivă colectivul clasei, părinții, colectivul de profesori, organizația de tineret și întreaga societate.

De asemenea să aducă în fața elevilor exemplul celor mai buni fii ai poporului nostru, al comunistilor, exemplul patriotismului lor înfăcșurat, al muncii avântate și al luptei lor neobosite pentru fericirea poporului. Ar fi însă o greșală să restringem munca de educare a elevilor în spiritul patriotismului la ceea ce se poate realiza în cadrul orelor de dirigenție. Acest lucru a fost înțeles la Școala de 7 ani din Grădiștea, unde elevii au fost ajutați să lege ceea ce au aflat în orele de dirigenție de cunoașterea nemijlocită a vieții noi din patria noastră în procesul unor acțiuni cum sint vizitele în întreprinderi, pe șantiere, în unitățile agricole socialiste, excursiile, întâlnirile cu muncitori fruntași, cu comunisti, la care trebuie să se

pentru a cultiva la elevi dragostea pentru gospodăria agricolă colectivă.

Să ne referim doar la una dintre ele, realizată la școala din Islaz, raionul Slobozia. Ideea de bază de la care au pornit diriginții acestei școli a fost aceea că nu e posibil să-i educăm pe elevi ca buni colectivști dacă îi vom ține într-un regim de seră, departe de frământările comunei, de gospodăria colectivă, vorbindu-le doar de la catedră despre înmănunchia muncii în cadrul ei. De aceea i-au ajutat pe elevi să fie permanent la curent cu problemele și perspectivele gospodăriei agricole colective. Vizitele făcute de elevi aici nu sint organizate întâmplător, ci au o anumită continuitate. Una din ele a avut drept scop observarea felului cum sint traduse în

viață indicațiile Congresului al III-lea al P.M.R. Vizita următoare a demonstrat rezultatele care au și început să se vadă în urma aplicării acestor indicații.

Președintele G.A.C. le-a arătat copiilor că acum nu mai e departe ziua cînd gospodăria colectivă va deveni milionară. N-o uitat să adauge: „Dar la înflorirea colectivei trebuie să dați și voi o mîină de ajutor. Elevii dau acest ajutor cu bucurie. Au participat alături de colectivști la recoltatul sîclei, au cerut să li se încredințeze o porțiune a livezii cu pomi fructiferi și o altă din grădina de legume angajându-se să le îngrijească cu toată răspunderea. Rezultatul muncii poate fi întrezărit de pe acum în felul în care elevii vorbesc despre colectiva lor, despre planurile de viitor pe care le nutresc în legătură cu contribuția pe care o vor aduce azi-mîine la înflorirea colectivei ca membri de drept și de fapt ai ei. Astfel educarea colectivștilor de mîine se realizează prin fapte și acțiuni care-i fac pe elevi să trăiască încă de pe acum în atmosfera de muncă, avînt și încredere în viitor caracteristică satului de astăzi din patria noastră.

In pas cu cerințele vieții

Mulți dintre profesorii diriginți au subliniat în consfăturile necesitatea de a ancora munca educativă în actualitatea construcției socialiste din țara noastră. Strădania lor de a răspunde cu promptitudine la această cerință s-a manifestat larg deosebi în munca pe care au desfășurat-o

SUB SEMNUL LUPTEI PENTRU CALITATE

Unitate de acțiune

Una dintre preocupările importante ale profesorilor diriginți, care și-au găsit ecou în consfăturile lor a fost și aceea a relațiilor lor cu ceilalți factori educativi. Arătînd că la rezolvarea sarcinilor educative vin să-și dea contribuția toți profesorii care predau la clasa respectivă, organizațiile U.T.M. și de pionieri, familia, cei care au luat cuvîntul au subliniat că locul dirigințului este în mijlocul acestor factori educativi, rolul său fiind acela de a coordona, de a înmănunchia influențele educative într-un șuvoi unitar, stabilind un front comun în munca de educare comunistă a generației tinere.

Cele spuse în consfăturii au

relevat că, alături de numeroase realizări obținute pe linia unității de acțiune a factorilor educativi, au rămas destule probleme care mai trebuie rezolvate. Îndeosebi trebuie întărită colaborarea diriginților cu organizațiile U.T.M. și de pionieri, lichidîndu-se caracterul sporadic și formal pe care-l mai are în unele locuri această colaborare. S-a subliniat că se duce încă o slabă muncă de informare a diriginților asupra problemelor specifice ale muncii de organizație. Din această cauză unii din ei nu cunosc nici măcar documentele de bază ale organizațiilor de tineret — statutul U.T.M., regulamentul organizației de pionieri, instrucțiunile privind obținerea de către pionieri a distincțiilor, regulamentele pentru concursurile tradiționale etc.

Lipsa de coordonare care mai există în unele școli între activitatea diriginților și aceea a organizațiilor de tineret duce la un

paralelism cu totul nelădit în munca educativă. În alte cazuri, nucleul de pionieri sau utemiști nu e folosit de către diriginți ca nucleul de bază al colectivului de elevi. Așa, bunăoară, profesorul Dragoș Găină de la Lehliu-sat a creat, alături de detașamentul de pionieri din clasa lui, și o altă formă de organizare a elevilor — grupe de cîte 4 copii în fruntea cărora stă un colectiv format dintr-un președinte, un secretar și responsabilii de grupă. Acestui colectiv de conducere al clasei dirigințele i-a pus în seamă și unele atribuții care în mod obișnuit aparțin colectivului de conducere al detașamentului, ca răspunderea pentru scoaterea gazetei de perete. Îndrumările M.I.C. în legătură cu organizarea colectivului de elevi, care sint deosebit de clare, interzic însă asemenea practici. Instrucțiunile trebuie respectate cu strictețe de toți diriginții.

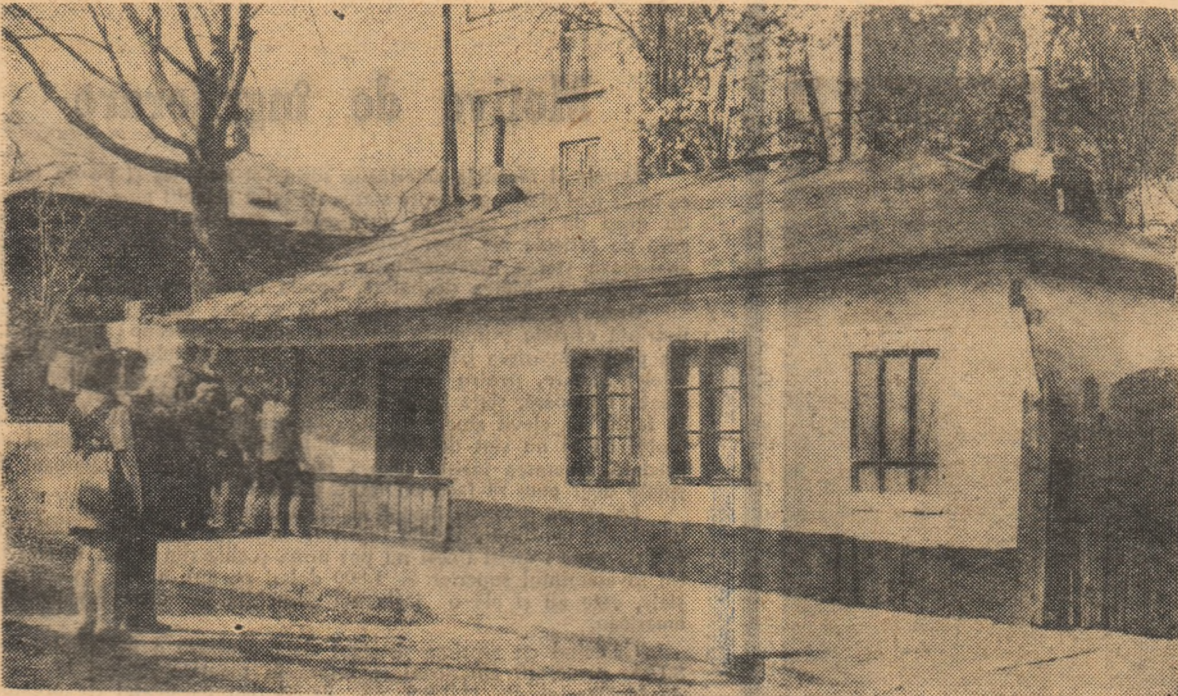
Constăturile diriginților au însemnat un substanțial ajutor în continua ridicare a calității muncii lor. Ele ar fi fost însă mult mai eficiente dacă nu s-ar fi manifestat și unele neajunsuri de organizație. În primul rînd e vorba de faptul că tematica lor a fost anunțată cu o mare întîrziere. În raionul Urziceni, bunăoară, profesorii diriginți — inclusiv cei care aveau de alcătuit referate — au aflat de consfăturile abia cu două zile înainte de data la care urma să aibă loc (poate și din această cauză din cei 195 de participanți doar 5 au luat cuvîntul). Și la Călărași temele au ajuns tîrziu și din această cauză n-au mai putut fi antrenati la alcătuirea referatelor diriginții din școlile sătești, munca acestora, problemele lor specifice rămîind în afara dezbaterii (din 8 înscriși la cuvînt numai 3 au fost profesori de la sat, deși ei erau în majoritate).

Ar fi bine ca în viitor asemenea consfăturii să fie organizate

Patrioți în fapte

Aspecte interesante au fost puse în discuție în cadrul consfăturilor și în legătură cu problemele educației moral-politice

a elevilor. Nu puțini au fost vorbitorii care au subliniat ideea că principala criteriu al eficienței muncii de educare a elevilor în

Cu interes și totodată cu emoție cercetează pionierii locurile legate de lupta partidului, cum este această clădire din stînga Ecoului din Capitală, unde se tipărea ilegal „Scînteia” în vremea stăpînirii odioase a burghezomosierimii.

Virgil Caraba

cercetător principal la Institutul de științe pedagogice

Șiruri nesfârșite de elevi, copiii ai Cehoslovaciei socialiste, se îndreaptă zilnic spre școlile lor dragi.

REPUBLICA SOCIALISTĂ CEHOSLOVACĂ

O nouă lege școlară

Construirea societății socialiste și trecerea la comunism reclamă cu stăruință oameni temeinic instruiți și multilateral dezvoltați. Acesta este motivul amplei transformări ce are loc actualmente în învățământul din Cehoslovacia, transformare ce se va realiza până în anul 1962 și va afecta atât conținutul cât și organizarea învățământului, urmărind mai ales consolidarea legăturii dintre școală și viață, asigurarea unei pregătiri a tineretului corespunzătoare nevoilor societății și perspectivei dezvoltării sale viitoare.

Legea școlară ce a fost aprobată de Adunarea Națională la sfârșitul anului 1960 este în prezent documentul de bază al învățământului din Cehoslovacia. Această lege reflectă în special faptul că toate școlile și instituțiile educative formează un sistem școlar unic, în cadrul căruii între școlile de toate gradele și de toate felurile există o legătură organică.

Trebuie arătat că noua lege școlară prevede prelungirea duratei învățământului elementar obligatoriu de la 8 ani la 9 ani, școlile elementare de nouă ani devenind elementul de bază al sistemului școlar. Școala elementară de nouă ani are două unități organizatorice componente — drujina școlară, pentru elevii claselor I-V și clubul școlar, pentru elevii claselor VI-IX. Acestea se ocupă, prin intermediul educatorilor, de educarea elevilor în cadrul activităților extrașcolare și în timpul vacanțelor. Ele sunt destinate în primul rând copiilor având ambii părinți ocupați în producție.

Școlile în cadrul cărora tinerii de peste cincisprezece ani primesc o instruire de cultură generală, politehnică și medie tehnică sau superioară — cum sînt școlile de ucenici și cele tehnice, școlile medii tehnice, școlile de cultură generală, școlile tehnice ale întreprinderilor și institutele întreprinderilor — sînt direct legate de școala elementară. Multe dintre aceste școli permit tineretului și oamenilor muncii să treacă în institute de învățământ superior.

Instruirea tineretului după terminarea învățământului obligatoriu se poate realiza prin școlile de ucenici și profesionale, care sînt cele mai apropiate de producție și cuprind cea mai mare parte din tineri. Scopul principal al acestor școli este pregătirea unor muncitori calificați, școlile tehnice și școlile

medii tehnice instruesc tineretul pentru diferitele ramuri ale economiei naționale, ale culturii și ale administrației de stat, fiind profilate pe specific industrial, agricol, forestier, sanitar, juridic, economic, cultural etc. Diferența dintre școala tehnică și cea medie tehnică constă în aceea că durata învățământului în școlile tehnice este de doi până la trei ani, pe cînd durata învățământului în școlile medii tehnice este patru ani, școlarizarea terminîndu-se cu examenul de maturitate, care permite trecerea în învățământul superior.

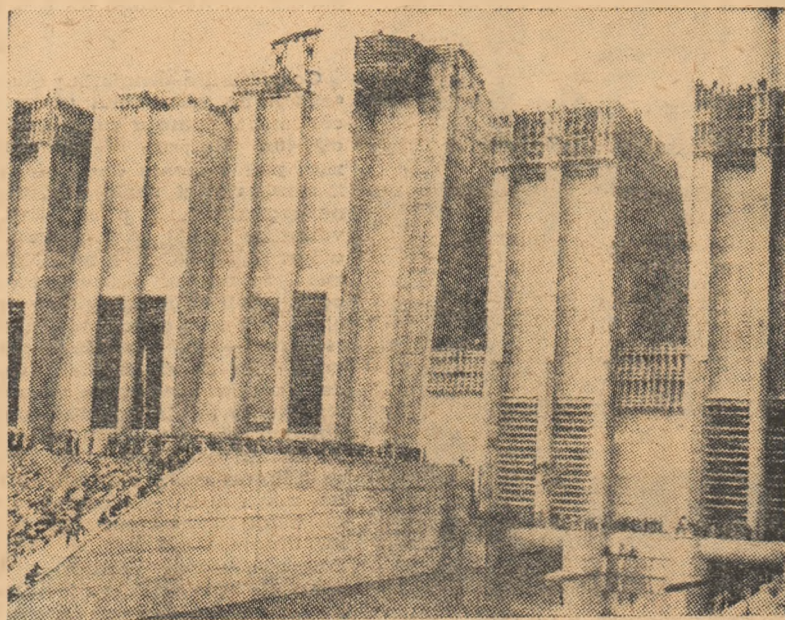
Oamenii muncii vor avea și mai multe posibilități să studieze, căci pentru ei se organizează școli tehnice și institute de învățământ chiar în cadrul întreprinderilor. Școlile tehnice ale întreprinderilor oferă oamenilor muncii care au deja o pregătire într-un anumit domeniu o instruire tehnică și de cultură generală, le dau noi cunoștințe de specialitate legate de un anumit sector de producție. Institutele întreprinderilor oferă oamenilor muncii care au o pregătire medie tehnică și practică acumulată timp de mai mulți ani în producție o instruire tehnică superioară de specialitate într-un anumit domeniu, cât și instruirea generală necesară.

Aceste institute vor forma specialiști și pentru funcțiile ingineresti, dar nu vor înlocui pregătirea acordată de institutele superioare.

Studiul efectuat paralel cu activitatea în producție i se dă o deosebită atenție în toate categoriile de școli, urmînd ca în unele domenii aceasta să constituie forma de studiu predominantă. Se preconizează, de pildă, ca școlile medii pentru oamenii muncii organizate fie ca școli serale pe schimb sau fără frecvență, fie ca școli ciclice (sezoniere), să devină treptat tipul principal de școală pentru obținerea instruirii medii complete. Ele aduc o contribuție însemnată la îndeplinirea sarcinilor trasate de către Congresul al XI-lea al Partidului Comunist din Cehoslovacia cu privire la instruirea medie completă a majorității tineretului până în anul 1970.

Partidul și guvernul se preocupă cu cea mai mare grijă de dezvoltarea învățământului cehoslovac. Ca urmare, sumele alocate în bugetul de stat pentru instruirea și educarea tineretului cresc în fiecare an. În viitorul apropiat Cehoslovacia va fi unul din statele cu cei mai instruiți cetățeni din lume.

Jarmila Houfova

Noul baraj de pe Vltava a cărui construcție a fost terminată recent.

In lumea capitalului

Crește valul grevelor cadrelor didactice

„Începînd din prima lună a acestui an, profesorii și învățătorii din Franța desfășoară o campanie de greve perlate ce cuprind, rînd pe rînd, toate regiunile țării. Aceste greve sînt organizate în semn de protest față de dezinteresul vădit al guvernului pentru problemele învățământului. După cum recunoaște însăși presa guvernamentală franceză, pentru învățămînt nu sînt alocate nici jumătate din sumele necesare.

Ministrul Învățămîntului, Paye, a fost nevoit să recunoască în fața Comisiei pentru problemele culturale a Adunării Naționale că învățămîntul francez „se află în cea mai grea situație cunoscută pînă în prezent în Franța”. În cuvîntarea sa, Paye a arătat că astăzi lipsesc peste 5.500 de titulari în învățămîntul elementar și circa 3.800 în cel secundar.

În urma presiunii exercitate luni în șir de cadrele didactice din școlile de toate gradele, a acțiunii greviste susținute, care primește adeziunea și sprijinul efectiv al părinților elevilor — oameni ai muncii, salarilor a anunțat că va aloca pentru majorarea salariilor cadrelor didactice 18.000.000 franci, sumă care este încă foarte departe de a satisface cerințele urgente. Ca urmare a acestui fapt, cadrele didactice din Franța continuă să-și exprime puternic nemulțumirea față de lipsa de preocupare a guvernului de a lua măsuri eficiente pentru îmbunătățirea situației învățămîntului și majorarea salariilor în raport cu costul vieții. Astfel, Consiliul național al sindicatului învățătorilor a hotărît să declare o grevă de lungă durată, la care au aderat numeroase alte sindicate din învățămînt. La Paris s-a făcut cunoscut că Sindicatul național al lucrătorilor din învățămîntul secundar, Sindicatul cadrelor didactice din învățămîntul normal, Societatea asistenților universitari, Sindicatul național al directorilor de școli etc. vor sprijini această grevă pe toată durata ei.

Dacă aceasta este situația învățămîntului în Franța, nici în celelalte țări capitaliste ea nu este mai bună. În Anglia, de pildă, situația învățămîntului și condițiile de trai ale cadrelor didactice nu diferă cu nimic de cele din Franța. Ministrul Învățămîntului a chemat nu de mult pe toți profesorii care au renunțat la profesia lor să-și reia activitatea, intrucît învățămîntului englez îi lipsesc 60.000 de învățători. Ministrul Învățămîntului nu a pomenit nici un cuvînt însă despre cauza care i-a determinat și îi determină continuu pe profesorii englezi să renunțe la profesia aleasă: salariile de mizerie ce sînt plătite cadrelor didactice.

Sînt 14 ani de cînd profesorii din școlile britanice înfruntă succes pentru majorarea salariilor. Dar lupta continuă, devenind tot mai ascutită. Astfel, recent a avut loc la Glasgow un miting al profesorilor de la școlile și colegiile din oraș. În unanimitate ei au hotărît să declare la 8 mai o grevă de o săptămîină dacă nu vor fi satisfăcute nici acum cererile lor cu privire la majorarea salariilor. Această acțiune este sprijinită și de cadrele didactice din alte orașe ale Scoției.

Astăzi tot mai des agențiile de presă occidentale transmit noi știri privind creșterea valului de greve ale cadrelor didactice din țările capitaliste. Mișcările de protest capătă un caracter tot mai larg, mai cuprinzător, tot mai ascutit.

În S.U.A. pentru prima oară în istoria New-Yorkului au declarat grevă profesorii de la 837 de școli.

97 la sută din numărul total al cadrelor didactice din școlile elementare și medii din Grecia au participat nu de mult la o grevă de 24 ore.

În Israel, situația grea, salariile reduse, au făcut cadrele didactice din școlile de toate gradele să organizeze o serie de acțiuni greviste, cerînd majorarea imediată a salariilor cu 30 la sută.

Am putea adauga alte fapte asemănătoare din diferite țări ale lumii capitaliste. Din toate se desprinde același declin accentuat al învățămîntului ca urmare a uriașelor cheltuieli pentru inarmare, se vede lupta tot mai dură a cadrelor didactice pentru îmbunătățirea situației învățămîntului în țările respective, pentru condiții de trai corespunzătoare.

Motive de îngrijorare

Ziarele și revistele americane scriu tot mai des și pe un ton din ce în ce mai alarmant despre starea de criză a școlii americane. Recent, un grup de trei profesori universitari americani a alcătuit o culegere de articole ale unor oameni de știință și cadre didactice care analizează starea învățămîntului american. Insuși titlul lucrării este semnificativ: „Marea dezbatere. Școala noastră în criză”.

Urmărind articolele publicate în această culegere desprînzii cu ușurință cauzele principale ale crizei școlii americane: lipsa de interes pentru întărirea bazei materiale a învățămîntului, printru lărgirea rețelei școlare, pentru conținutul învățămîntului. Profesorul John Keats, bunăoară, scrie în articolul său că rădăcina răului stă în faptul că elevii americani sînt înghesuți în clase, ei îndescați în faptul că ei nu sînt deprinși să gîndească, să pătrundă sensul celor predate. Lucrarea insistă asupra faptului că elevii americani li se spune doar cum să facă un lucru și nu de ce.

La starea grea, de înapoiere în care se află învățămîntul din Statele Unite contribuie și alte fapte. În întreaga țară lipsesc 200.000 de săli de clasă; mulți tineri nu pot urma școlile din cauza taxelor mari (în învățămîntul superior — 1.800 dolari pe an), a discriminărilor rasiale, care au și ele o influență deosebită în criza învățămîntului american.

Criticînd cu asprime sistemul de organizare a învățămîntului în S.U.A. profesorii americani se referă în repetate rînduri la sistemul de învățămînt din U.R.S.S. pe care-l dau ca model de organizare modernă.